

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ Β2

«ΔΕΝ ΦΟΒΑΜΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΕΛΠΙΖΩ ΤΙΠΟΤΑ , ΕΙΜΑΙ ΑΝΕΡΓΟΣ»

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΜΕΡΕΧΟΥΓΙΑ

Η ΟΜΑΔΑ ΜΑΣ

ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ ΧΑΡΑΜΠΟΣ

ΚΟΥΙΜΤΖΗ ΔΕΣΠΟΙΝΑ

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΙΟΡΔΑΝΗΣ

ΚΕΦΑΛΟΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ

ΚΟΚΟΖΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΚΑΛΑΙΤΖΙΔΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΚΟΥΛΙΣΟΓΛΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΑ

ΚΑΛΠΑΚΙΔΗΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ

ΚΟΥΡΤΙ ΝΤΟΡΙΣ

ΚΑΛΠΑΚΙΔΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΚΑΡΑΚΑΛΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΛΑΖΑΡΙΔΟΥ ΜΑΡΙΑ

ΚΑΡΑΜΠΙΔΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ

ΛΥΚΟΥΔΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΚΑΤΣΑΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ

ΜΑΚΑΡΙΔΟΥ ΕΥΓΕΝΙΑ

ΚΑΤΣΙΛΙΔΟΥ ΒΑΡΒΑΡΑ

ΜΑΛΑΜΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ

Δυο λόγια για το θέμα

Σε μια χώρα που μαστίζεται από την ανεργία ,σε μια χώρα που οι άνεργοι ξεπερνούν το 27% ,σε μια χώρα που η διαρροή εγκεφάλων αποτελεί ένα πολύ μεγάλο κοινωνικό και πολιτικό πρόβλημα , που οι αυτοκτονίες αυξήθηκαν κατακόρυφα ,ξεπέρασαν τις 3000 τα τελευταία χρόνια , που ένας στους τρεις έλληνες ζούν κάτω από τα όρια της φτώχειας δεν μπορούμε να μην γνωρίζουμε τι είναι ανεργία ,ποιες είναι οι μορφές της ,ποιες οι συνέπειες της αλλά και ποιοι είναι οι τρόποι αντιμετώπισης της τόσο από το ίδιο άτομο όσο και από το κράτος.

Η επιλογή του τίτλου μια παράφραση της φράσης του Νίκου Καζαντζάκη «Δεν φοβάμαι τίποτα ,δεν ελπίζω τίποτα ,είμαι ελεύθερος» δεν ήταν τυχαία , ήθελα να προβληματιστούν οι μαθητές και όχι μόνο διαβάζοντας τον τίτλο της ερευνητικής εργασίας. Το πρώτο ερώτημα είναι ένας άνθρωπος που φοβάται πως θα αντιμετωπίσει τις δυσκολίες της ζωής πως θα επιβιώσει ;δεύτερον ένας άνθρωπος που δεν ελπίζει πως μπορεί να έχει μέλλον και τι μέλλον θα χει; τρίτον για να είσαι ελεύθερος και όχι άνεργος είναι πολύ σημαντικό να έχεις όνειρα και να μη φοβάσαι να τα εκπληρώσεις!!!Ας γνωρίσουμε λοιπόν το πρόβλημα τις ανεργίας ,ας το θέσουμε στις σωστές βάσεις και να δώσουμε μια ελπίδα σε όλους τους νέους που ζούνε μέσα στην αβεβαιότητα και στην ανασφάλεια.

Τα παιδιά ασχολήθηκαν με ζήλο με το θέμα ,σαν πραγματικοί επιστήμονες ,διερεύνησαν το θέμα διεξοδικά κατακτώντας τη γνώση πάνω στο θέμα , αλλά κάνοντας και προτάσεις για το μέλλον που δημιουργούν αισιοδοξία. Στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας γύρισαν δυο ταινίες μια με θέμα την ανεργία και τις επιπτώσεις της και μια με τα επαγγέλματα που χάνονται ,επίσης έκαναν ένα επιτραπέζιο με θέμα την ανεργία και μια αφίσα με τα επαγγέλματα του μέλλοντος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κεφάλαιο πρώτο :

Ορισμός της εργασίαςσελ 5-

Ειξειδίκευση.....σελ

Ορισμός και μορφές ανεργίας.....σελ

Οικονομική κρίση.....

Πρόλογος.....3

Εισαγωγή.....4

Ενότητα 1^η: Κύριο μέρος εργασίας

1.1	Ψυχολογικές συνέπειες ανεργίας.....	6
1.2	Κοινωνικές συνέπειες ανεργίας.....	15
1.3	Πολιτισμικές συνέπειες ανεργίας.....	19
1.4	Οικονομικές συνέπειες ανεργίας.....	22
	Επίλογος.....	27
	Βιβλιογραφία.....	28

Εργασία αποκαλείται κάθε ανθρωπινή δραστηριότητα που ασκείται με στόχο τη δημιουργία ενός χρήσιμου αποτελέσματος. Μπορεί να είναι είτε χειρωνακτική είτε πνευματική, όμως δεν αποκλείεται να συνδυάζει και τα δυο. Το αποτέλεσμα της είναι η δημιουργία, μέσω της οποίας το άτομο έχει κατορθώσει να διακριθεί από τα υπόλοιπα όντα γύρω του και να παράγει πολιτισμό. Η σημασία της αποδεικνύεται καθημερινά εφόσον αποτελεί βασικό θέμα συζήτησης και προβληματισμού για το άτομο. Επηρεάζει την συναισθηματική του κατάσταση, την αντίληψη του εαυτού του, την εκτίμηση που λαμβάνει από τους γύρω του. Η εργασία όποια μορφή και αν έχει προσφέρει στον άνθρωπο μια σειρά από σημαντικές ωφέλειες. Αρχικά, η εργασία παρέχει στο άτομο τη δυνατότητα να εξασφαλίσει όλα εκείνα τα αναγκαία στοιχεία που συμβάλλουν στη διαβίωση του. Όλες οι βασικές του ανάγκες όπως είναι η τροφή, η ένδυση και η κατοικία, καλύπτονται μέσα από την εργασία. Το ίδιο όμως συμβαίνει και με δευτερεύουσες ανάγκες, όπως η διασκέδαση και η ψυχαγωγία, οι οποίες εξασφαλίζονται και αυτές από την εξάσκηση κάποιου επαγγέλματος. Η εργασία λοιπόν αποτελεί για τον άνθρωπο ζωογόνο παράγοντα. Παράλληλα, η εργασία συντελεί στην πνευματική ανάπτυξη του ανθρώπου. Μέσω της εργασίας

διευρύνονται οι γνωστικοί ορίζοντες του και οξύνεται η κριτική του ικανότητα , γιατί αυτή ενθαρρύνει τον πνευματισμό και το στοχασμό. Πολλές φορές ο εργαζόμενος προκειμένου να ολοκληρώσει το έργο του καταβάλλει όλες τις πνευματικές του δυνάμεις. Έτσι, ασκεί την προσοχή , την παρατηρητικότητα του και τη φαντασία του. Επιπλέον , η εργασία ευαισθητοποιεί και εξευγενίζει εσωτερικά τον άνθρωπο. Φέροντας σε πέρας μια εργασία , ο άνθρωπος νιώθει ψυχική ικανοποίηση. Πρόκειται για ένα αίσθημα που ενισχύεται κατά την διάρκεια της εργασίας , γιατί πιστεύει ότι μέσω αυτής εκπληρώνεται ο σκοπός του, δηλαδή να εκφράσει τις δημιουργικές του ικανότητες. Τέλος , η εργασία συνεισφέρει και στην ανάπτυξη της κοινωνικότητας του ανθρώπου .Η εργασία φέρνει τους ανθρώπους κοντά, ενισχύει την επικοινωνία μεταξύ τους και επιπλέον τους κάνει να συνειδητοποιήσουν ο ένας την ανάγκη του άλλου. Ο άνθρωπος μαθαίνει να αποδέχεται το συνάνθρωπο του και να συνεργάζεται με αυτόν. Έτσι αναπτύσσονται κοινωνικά αισθήματα όπως αυτά της φιλίας , της αλληλεγγύης και της αλληλοϋποστήριξης .Με βάση όλα τα προαναφερθέντα μπορούμε πολύ εύκολα να καταλάβουμε τη σπουδαιότητα της εργασίας και το γεγονός ότι αυτή αποτελεί την βάση για την ανθρώπινη ανάπτυξη. Είναι λοιπόν αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου να εργάζεται και σκοπός κάθε κοινωνίας να δημιουργεί θέσεις εργασίας για όλα τα μέλη της.

ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗ

Ορισμός : Εξειδίκευση ονομάζεται η ενασχόληση του ανθρώπου με έναν συγκεκριμένο και κατά συνέπεια περιορισμένο τομέα εργασίας.

Αιτίες για την εξειδίκευση : Αρκετές είναι οι αιτίες που οδήγησαν τον άνθρωπο να διασπάσει την εργασία σε ειδικούς τομείς και να εξειδικευτεί σε έναν μόνο .

A) Σε αυτήν οδηγεί πρώτα – πρώτα η τεράστια ανάπτυξη σε όλους τους τομείς και η διεύρυνση των γνώσεων του ανθρώπου. Η ανάπτυξη επιζητά τη μελέτη του αντικειμένου σε βάθος και πλάτος και δεν αρκείται στην επιφανειακή εξέταση. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο όταν η έρευνα γίνεται ξεχωριστά στους διάφορους τομείς. Επίσης το φάσμα των γνώσεων του ανθρώπου στις μέρες μας είναι τόσο μεγάλο , ώστε ακόμη κι αν αφιερώσει ολόκληρη τη ζωή του δε μπορεί να το κατακτήσει. Έτσι η εξειδίκευση έγινε ανάγκη στον άνθρωπο.

B) Επίσης η εκβιομηχάνιση που συντελέστηκε μετά τη βιομηχανική επανάσταση και ως σήμερα, και η γενίκευση της χρήσης της μηχανής στην παραγωγή. Η μηχανή βέβαια απάλλαξε τον άνθρωπο από το μόχθο και την κούραση, όμως τον έκανε και δούλο στις απαιτήσεις της που τις περισσότερες φορές απαιτούν ειδίκευση. Η αρχή της βιομηχανικής κοινωνίας είναι η παραγωγή προϊόντων σε ελάχιστο χρονικό διάστημα για να καλυφθούν οι ανάγκες των καταναλωτών. Αυτό απαιτεί ταχύτητα και συγχρονισμό ενεργειών, με άλλα λόγια εξειδίκευση.

Θετικά Αποτελέσματα :

A) Αύξηση της παραγωγής, αφού χρησιμοποιούνται συστηματικά όλες οι δυνάμεις του ανθρώπου: σωματικές και πνευματικές. Έτσι σε ελάχιστο χρόνο παράγονται τεράστιες ποσότητες.

B) Βελτίωση της ποιότητας των προϊόντων, γιατί κάθε εργαζόμενος γνωρίζει τέλεια τον τομέα της εργασίας του, τα πλεονεκτήματα που αποφέρει και τα μειονεκτήματα που έχει, συντονίζει καλύτερα τις προσπάθειές του και πετυχαίνει τη βελτίωση.

Γ) Προστατεύει από την ημιμάθεια και κατοχυρώνει την πλήρη γνώση σε έναν τομέα. Αυτή φέρνει σε επαφή τον καθένα με το αντικείμενό του και τον κάνει κύριο, κάτοχό του. Μαθαίνει όλες τις πτυχές του και έτσι τελειοποιεί και το αντικείμενο και τους τρόπους χρησιμοποίησής του.

Δ) Τέλος καλύτερη δυνατότητα αντιμετώπισης των προβλημάτων που παρουσιάζονται σε έναν κλάδο. Π.χ. στην ιατρική, η νόσος του AIDS, αντιμετωπίζεται καλύτερα με τη συνεργασία των ειδικών σε επιμέρους τομείς, παρά από έναν επιστήμονα που ασχολείται με όλους. Όπως καταλαβαίνουμε, με αυτόν τον τρόπο, προάγεται και βελτιώνεται η επιστήμη σε όλους τους κλάδους της.

Αρνητικά Αποτελέσματα :

A) Η ζωή και η εργασία του ανθρώπου μηχανοποιείται και τυποποιείται. Ο

άνθρωπος αναγκάζεται να επαναλαμβάνει τις ίδιες κινήσεις / ενέργειες, την ίδια εργασία, κάτω από τις ίδιες συνθήκες. Έτσι όμως οδηγείται στην ανία και την πλήξη. Η εργασία του χάνει το δημιουργικό της χαρακτήρα, ο άνθρωπος γίνεται εξάρτημα της μηχανής, χωρίς ηθική ικανοποίηση από τη δουλειά του, η φαντασία του περιορίζεται και το πνεύμα του νεκρώνεται.

Β) Η γνώση και τα όρια της επεκτάθηκαν υπερβολικά όπως είπαμε, όμως με την εξειδίκευση επεκτάθηκαν σε βάθος και όχι σε πλάτος. Δυστυχώς στην εποχή μας παρατηρείται το εξής λυπηρό: συνήθως να μην γνωρίζουμε τίποτε άλλο πέρα από την ειδικότητά μας. Έτσι για παράδειγμα υπάρχουν επιστήμονες τέλειοι στο αντικείμενό τους, όμως δεν ξέρουν τίποτε από τέχνη, λογοτεχνία, πολιτική. Χάνουν το πραγματικό νόημα της ζωής, γίνονται εξαρτήματα και απλά εκτελεστικά όργανα.

Γ) Οι επιστήμονες παύουν να έχουν επαφή με την επιστήμη τους σαν σύνολο, ασχολούνται μόνο με τον κλάδο τους. Βλέπουν το μερικό και όχι το γενικό. Όπως λέμε βλέπουν το δέντρο αλλά χάνουν το δάσος.

Δ) Τέλος με την εξειδίκευση ακόμη και η παιδεία έχασε το βασικό της στόχο. Προκειμένου να εξυπηρετήσει τη γνώση και την παραγωγή, με λίγα λόγια την εξειδίκευση, παραμέλησε το κύριο λειτούργημά της: τη δημιουργία ατόμων με ολοκληρωμένη προσωπικότητα.

Πώς μπορεί κάποιος να εξειδικευτεί πάνω σε ένα αντικείμενο :

Για να εξειδικευτεί κάποιος σε ένα επάγγελμα πρέπει να κάνει μεταπτυχιακό. Δηλαδή αφού πάρει το πτυχίο ,να συνεχίσει τις σπουδές που διαρκούν συνήθως δυο χρόνια, ώστε να αποκτήσει βαθύτερες και ποιο ουσιώδεις γνώσεις πάνω σε ένα συγκεκριμένο αντικείμενο.

Ανεργία είναι η κατάσταση ενός ατόμου, που, ενώ είναι ικανό, πρόθυμο και διαθέσιμο να απασχοληθεί, δεν δύναται να βρει εργασία

www.xaxa.gr

Το εργατικό δυναμικό αποτελείται από όσους έχουν εργασία (απασχολούμενοι) και εκείνους που δεν απασχολούνται (άνεργοι) αλλά έχουν δηλώσει ότι επιθυμούν και είναι διαθέσιμοι να εργασθούν. Τα άτομα αυτά συνήθως καταφεύγουν στην αναζήτηση εργασίας με αποστολή του βιογραφικού σημειώματος τους σε εταιρείες κτλ.

Το μη-εργατικό δυναμικό είναι το μέρος του ενήλικου πληθυσμού που ασχολείται με τα οικιακά, είναι συνταξιούχοι, ασθενούν σοβαρά ώστε απέχουν από την εργασία, ή δεν ψάχνουν για εργασία.

Το ποσοστό ανεργίας είναι ο αριθμός των ανέργων διαιρούμενος με το σύνολο του εργατικού δυναμικού.

Είδη ανεργίας

Θεωρώντας ότι ο βασικός υπαίτιος της ανεργίας είναι η υπερβολική συγκέντρωση κεφαλαίων σε λίγους, διακρίνουμε τις παρακάτω μορφές της, οι οποίες μπορούν να εμφανιστούν σε ένα κράτος είτε μεμονωμένα είτε συνδυαστικά:

Α) Ανεργία «Τριβής»: Δημιουργείται λόγω της μετάβασης από μια θέση εργασίας σε κάποια άλλη, είναι μικρής διάρκειας, ενώ δεν μπορεί να αποφευχθεί ακόμα και σε εποχές πλήρους απασχόλησης.

Β) Εποχιακή Ανεργία: Οφείλεται στις επιδράσεις του κλίματος κατά τη διάρκεια του έτους (εμφανίζεται για παράδειγμα στη γεωργία ή στον τουρισμό) καθώς επίσης και στις λοιπές αυξομειώσεις της ζήτησης.

Γ) Αναπτυξιακή Ανεργία: Οφείλεται στις «παρενέργειες» των συνήθων ανοδικών και καθοδικών οικονομικών κύκλων, ενώ ακολουθεί τις «εναλλαγές» στη ζήτηση και στην προσφορά. Για παράδειγμα, σε περιόδους οικονομικής ανάπτυξης, οι εταιρείες προσλαμβάνουν νέο προσωπικό, ενώ το απολύουν κατά τη διάρκεια υφέσεων.

Δ) Κρυφή Ανεργία: Η συγκεκριμένη μορφή ανεργίας έχει αρκετά «παράγωγα» (για παράδειγμα, αυτούς που δεν δηλώνονται άνεργοι στα ταμεία, όσους εκπαιδεύονται για την ανάληψη άλλους είδους εργασίας κλπ.) με κυριότερη όμως την υποαπασχόληση αυτών που διαθέτουν θέσεις εργασίας.

Ε) Δομική Εργασία: Είναι το δυσμενές αποτέλεσμα δομικών (διαρθρωτικών) κρίσεων μεγάλης διάρκειας, οι οποίες επιδρούν άμεσα στην αγορά εργασίας. Το

είδος αυτό της ανεργίας έχει πολλά «παράγωγα», μεταξύ των οποίων είναι τα εξής:

1) Η ανεργία, η οποία οφείλεται στο ότι, οι υπάρχουσες θέσεις εργασίας απαιτούν διαφορετικές ικανότητες/δεξιότητες, από αυτές που διαθέτουν το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα οι εργαζόμενοι.

2) Η ανεργία που προέρχεται από την αντικατάσταση θέσεων εργασίας από τις μηχανές, από την ανάπτυξη της τεχνολογίας καλύτερα και από τον «αυτοματισμό», ο οποίος αυξάνει την παραγωγικότητα των επιχειρήσεων

3) Η «θεσμική», η οποία οφείλεται στην εργατική νομοθεσία όταν, για παράδειγμα οι μηνιαίες πληρωμές από τα ταμεία ανεργίας είναι αρκετά υψηλές, λειτουργώντας «απαγορευτικά», αποτελώντας αντικίνητρο καλύτερα στην αναζήτηση μίας λιγότερο αποδοτικής θέσης εργασίας (χαμηλότερο ημερομίσθιο, μικρότερες παροχές κλπ.).

Ο κάθε άνεργος συνιστά μια διπλή επιβάρυνση για το κράτος, επειδή αφενός δεν συμμετέχει στην χρηματοδότηση του «ασφαλιστικού», αφετέρου γιατί «αφαιρεί» ασφαλιστικούς πόρους, από τη στιγμή εκείνη και μετά που εγγράφεται στο ταμείο ανεργίας.

Στην αρχαία ελληνική ο όρος οικονομία σήμαινε διαχείριση του οίκου, του νοικοκυριού, οικιακή οικονομία και χρησιμοποιείτο σε διάφορους τομείς. Έτσι, μπορούσε κανείς να μιλά για οικονομία των υποθέσεων της πόλης, από όπου και προέρχεται η νεώτερη έκφραση “πολιτική οικονομία”.

Οι **οικονομικές κρίσεις** δεν είναι σύγχρονο φαινόμενο. Για πρώτη φορά το φαινόμενο αυτό παρατηρείται τον 4ο αιώνα π.Χ. στις Συρακούσες επί τυρανίας του Διονυσίου. Ακολουθεί η κρίση που δημιουργήθηκε τον 13ο μ.Χ. αιώνα από την υποτίμηση του νομίσματος μεταξύ της Ρωμαϊκής και της Βυζαντινής αυτοκρατορίας. Κρίσεις εμφανίζονται και αργότερα στο Μεσαίωνα κυρίως σε χώρες όπως η Αγγλία, η Γαλλία και η Ισπανία. Αφορμή οι μεταξύ τους συγκρούσεις.

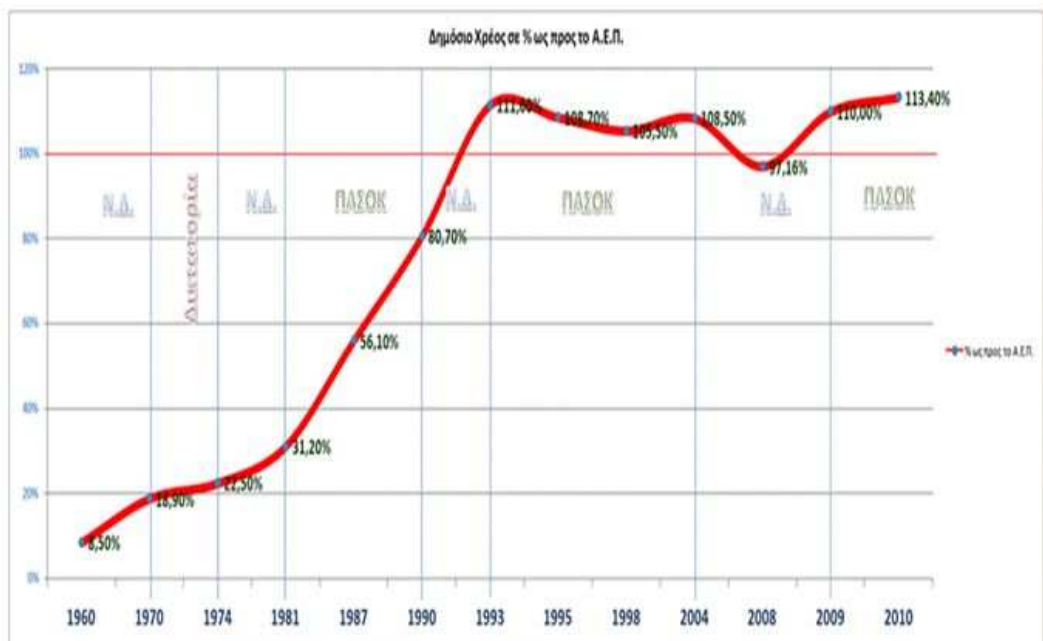
Η μεγαλύτερη οικονομική κρίση που έπληξε την Αθήνα ήταν κατά τον Πελοποννησιακό πόλεμο. Παράλληλα τα μέλη της Α΄ Αθηναϊκής Συμμαχίας δεν κατέβαλαν πλέον εισφορές στο κοινό ταμείο και ο χρυσός που αποθήκευε η Αθήνα για περιπτώσεις κινδύνου στο ιερό θησαυροφυλάκιο εξαντλήθηκε. Οι Αθηναίοι, προ αυτής της δυσμενούς εξέλιξης, το 407/406 π.Χ. απογύμνωσαν από το χρυσό τους περίβλημα τα 7 από τα 8 αγάλματα Νικών, 2 ταλάντων χρυσού έκαστον, που βρίσκονταν στην Ακρόπολη και έκοψαν χρυσά νομίσματα για πρώτη φορά στην ιστορία τους, στοχεύοντας στη συνέχιση της χρηματοδότησης του πολέμου. Κατά την βασιλεία του Κωνσταντίνου (306-337), επήλθε οικονομική και νομισματική εξυγίανση. Από τη δεκαετία του 320 και εξής κοβόταν ο χρυσός σόλιδος σε μεγάλες ποσότητες, που έμελλε να συνεχίσει να υφίσταται στην Ανατολή και κατά τη βυζαντινή περίοδο.

Η περίοδος μετά το 1974 υπήρξε περίοδος μεγάλου δανεισμού για την Ελλάδα με συνέπεια τη γρήγορη διόγκωση του χρέους. Μεταξύ του 1980 και 1993 το χρέος εκτινάχθηκε από 28,6% σε 111,6% του ΑΕΠ. Το έλλειμμα την ίδια περίοδο ήταν

επίσης υψηλό. Μετά το 1993 η οικονομία μπήκε σε έναν πιο ομαλό δρόμο με στόχο να ικανοποιήσει τα κριτήρια σύγκλισης της συνθήκης του Μάαστριχτ (γνωστή ως Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία θεωρείται η σημαντικότερη και ιστορικότερη συνθήκη της Ευρωπαϊκής ηπείρου και η δεύτερη ομοίως σε παγκόσμια κλίμακα μετά εκείνης της ίδρυσης του ΟΗΕ.)

. Χάρη στην επίτευξη υψηλότερων ρυθμών ανάπτυξης το χρέος άρχισε να μειώνεται ελαφρά ως ποσοστό του ΑΕΠ και το έλλειμμα έπεσε μέχρι το 1999 κάτω από 3%, πετυχαίνοντας τελικά η Ελλάδα να γίνει μέλος της ΟΝΕ. Αργότερα αποκαλύφθηκε πως οι σχετικά υψηλές επιδόσεις που παρουσιάζονταν αυτή την περίοδο οφείλονταν σε αποκρύψεις ελλειμμάτων και δανείων, πρακτική που ονομάστηκε δημιουργική λογιστική, στην υλοποίηση της οποίας βοήθησε και η τράπεζα επενδύσεων Goldman Sachs.

Ο Παρακάτω πίνακας είναι το γράφημα του οικονομικού χρέους της Ελλάδας.

Οικονομική κρίση είναι το φαινόμενο κατά το οποίο μια οικονομία χαρακτηρίζεται από μια διαρκή και αισθητή μείωση της οικονομικής της δραστηριότητας. Όταν λέμε οικονομική δραστηριότητα αναφερόμαστε σε όλα τα μακροοικονομικά μεγέθη της οικονομίας, όπως η απασχόληση, το εθνικό προϊόν, οι τιμές, οι επενδύσεις κ.λπ. Ο βασικότερος δείκτης οικονομικής δραστηριότητας είναι οι επενδύσεις, οι οποίες, όταν αυξομειώνονται, συμπαρασύρουν μαζί τους και όλα τα υπόλοιπα οικονομικά μεγέθη.

Η οικονομική κρίση αποτελεί τη μία από τις δύο φάσεις των οικονομικών διακυμάνσεων και συγκεκριμένα τη φάση της καθόδου, όταν δηλαδή η οικονομική δραστηριότητα βρίσκεται σε μια συνεχή συρρίκνωση.

Οι οικονομικές διακυμάνσεις ορίζονται ως οι διαδοχικές αυξομειώσεις της οικονομικής δραστηριότητας μέσα σε μια οικονομία. Λέγονται αλλιώς και κυκλικές διακυμάνσεις ή οικονομικοί κύκλοι. Από πολύχρονες στατιστικές παρατηρήσεις διαπιστώθηκε ότι οι οικονομικοί κύκλοι διαρκούν περίπου από 7 έως 11 χρόνια.

Η πρόσφατη οικονομική κρίση δεν ήταν ένα ανεξάρτητο και απρόσμενο φαινόμενο. Τα αίτια, η φύση και τα χαρακτηριστικά της συνδέονται με την όλη ιστορία της μεταπολεμικής διαδικασίας συσσώρευσης του κεφαλαίου στον ανεπτυγμένο καπιταλισμό και συγκεκριμένα τη «χρυσή εποχή» της συσσώρευσης του κεφαλαίου, την κρίση της δεκαετίας του 1970, τον τρόπο με τον οποίο «λύθηκε» ή αντιμετωπίστηκε η κρίση αυτή, την εμπειρία της «νεοφιλελεύθερης» περιόδου και ιδίως της τελευταίας της φάσης, όταν και εντάθηκε το φαινόμενο της χρηματιστικοποίησης της καπιταλιστικής οικονομίας.

Τα αίτια της κρίσης πρέπει να αναζητηθούν αφενός στα χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα και τις πολιτικές που εφαρμόστηκαν αλλά και στη διεθνή συγκυρία της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης που τα ανέδειξε με εντονότερο και οξύτερο τρόπο. Κυρίαρχο χαρακτηριστικό της οικονομίας μας είναι ύπαρξη διαρθρωτικών προβλημάτων πολύ πριν την εμφάνιση της χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης, τα οποία διογκώθηκαν τα τελευταία χρόνια με την εμμονή στην άσκηση πολιτικών στη κατεύθυνση των αυτορυθμιζόμενων αγορών.

Η κρίση στη χώρα μας αναμένεται να έχει μεγαλύτερο βάθος και διάρκεια από ότι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακριβώς γιατί η δομή και τα διαρθρωτικά της προβλήματα όχι μόνο είναι διαφορετικά, αλλά διατηρούνται και καθημερινά γίνονται μεγαλύτερα και οξύτερα, αντί να αμβλύνονται, κάτω και από τις συνθήκες της διεθνούς κρίσης.

Η παραγωγική βάση της Ελληνικής Οικονομίας είναι ισχνή καθώς στηρίχθηκε, σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, σε τομείς όπως ο τουρισμός, η ναυτιλία και η οικοδομή, κλάδοι που πλήττονται πρώτοι και με ιδιαίτερη ένταση από την κρίση. Ακόμη, οι Τράπεζες το πιο ισχυρό τμήμα του ελληνικού κεφαλαίου, οι οποίες λειτούργησαν με πρωτόγνωρους ρυθμούς πιστωτικής επέκτασης, τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό, με την επέκτασή τους στα Βαλκάνια και τη Νοτιοανατολική Ευρώπη, μαζί με άλλες μεγάλες ελληνικές επιχειρήσεις, είναι εκτεθειμένες στην διεθνή κρίση με την ανάληψη υψηλών κινδύνων, καθώς η κρίση αυτή πλήττει με ιδιαίτερη σφοδρότητα τις χώρες αυτές.

Η σημερινή κρίση ξεκίνησε από την ταυτόχρονη συνύπαρξη των ακόλουθων τριών παραγόντων :

- Η φούσκα στις τιμές των ακινήτων σε πολλές περιοχές των ΗΠΑ, η οποία διευκόλυνε την υπέρ-κατανάλωση, με αποτέλεσμα την υπέρ-θέρμανση της

οικονομίας και την αύξηση του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών, όπως πολλές φορές συμβαίνει σε παρόμοιες κρίσεις.

- Η ραγδαία εξάπλωση στεγαστικών δανείων υψηλού κινδύνου, από 9% των συνολικών στεγαστικών το 2003 σε 24% το 2007, δηλαδή μια αχαλίνωτη πιστωτική επέκταση σε κατηγορίες νοικοκυριών που υπό κανονικές συνθήκες δεν θα έπρεπε να έχουν δανειοδοτηθεί. Οι τράπεζες παρείχαν δάνεια με μόνη εγγύηση την αναμενόμενη αύξηση στην τιμή της κατοικίας, ενώ διευκόλυναν τα νοικοκυριά με ελκυστικά χαμηλά επιτόκια στα πρώτα χρόνια, τα οποία όμως θα αναπροσαρμόζονταν στη συνέχεια. Πολλές φορές οι τράπεζες αναλάμβαναν να πληρώσουν το δάνειο του νοικοκυριού από άλλη τράπεζα, επειδή το νοικοκυριό είχε πρόβλημα αποπληρωμής.
- Η μεταφορά του ρίσκου από τους ισολογισμούς των τραπεζών στο κοινό και τους επενδυτές μέσω τιτλοποιήσεων, πολλοί από τους οποίους αγνοούσαν το ύψος του κινδύνου και υπήρξαν επιρρεπείς στις τότε υψηλές αποδόσεις. Η μεταφορά αυτή του ρίσκου επέτρεπε στις τράπεζες να δανείζουν άφοβα σε μη φερέγγυους δανειολήπτες και στη συνέχεια να αποκτούν ρευστότητα για επιπλέον δανειοδοτήσεις, χωρίς να χρειάζεται να βρουν νέους καταθέτες.

Πέραν τούτου, οι αιτίες της ελληνικής δημοσιονομικής κρίσης πρέπει να εντοπιστούν σε τρεις επιπλέον παράγοντες: Αυτοί είναι :

- Στις πολιτικές δραστηκής μείωσης των φορολογικών εσόδων που ακολούθησαν οι ελληνικές κυβερνήσεις για πάνω από μια δεκαετία πριν την κρίση.
- Στη νεοφιλελεύθερη στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που απέκλειε τη στήριξη των δημόσιων οικονομικών της Ευρωζώνης με απευθείας δανεισμό από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, αλλά υποχρέωνε τις κυβερνήσεις να αντλούν δάνεια μόνο από τις εμπορικές τράπεζες και γενικότερα τις χρηματοπιστωτικές αγορές, με αποτέλεσμα την εκτίναξη των επιτοκίων δανεισμού στη συγκυρία της κρίσης. Στην εμμονή παράλληλα της ελληνικής κυβέρνησης στις νεοφιλελεύθερες συνταγές διαχείρισης της οικονομίας. Όταν οι χρηματαγορές απέσυραν την εμπιστοσύνη τους προς την ελληνική οικονομία, τα επιτόκια δανεισμού του Δημοσίου εκτινάχθηκαν σε δυσβάσταχτα ύψη. Τον Φεβρουάριο 2010 αποφασίστηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή η διαμόρφωση ενός πακέτου δανειακής στήριξης του ελληνικού Δημοσίου με την εμπλοκή του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ), υπό τον όρο ότι η χώρα θα ακολουθούσε ένα αυστηρό πρόγραμμα περιστολής των δημόσιων δαπανών. Η κυβέρνηση προσανατολίστηκε στον περιορισμό των μισθιακών δαπανών του δημοσίου και στην περιστολή του κοινωνικού

κράτους, με παράλληλη αύξηση των εσόδων κυρίως από έμμεσους φόρους (αύξηση ΦΠΑ). Άφησε αμετάβλητες τις συνθήκες αναφορικά με άλλες πηγές εσόδων ή δαπανών. Στις 23 Απριλίου 2010 η ελληνική κυβέρνηση ζήτησε την ενεργοποίηση του μηχανισμού δανειακής στήριξης εκ μέρους της ΕΕ και του ΔΝΤ, εγκαινιάζοντας παράλληλα πολιτικές «συρρίκνωσης του κράτους» αναφορικά με το ασφαλιστικό σύστημα, τις συντάξεις, την τοπική αυτοδιοίκηση.

- Στην ίδια την ύπαρξη του ευρώ που, πριν την κρίση, διευκόλυνε τη μεταφορά πόρων προς τις χώρες που αναπτύσσονταν ταχύτερα. Οι κεφαλαιακές αυτές εισροές ισοσκελίζουν το ισοζύγιο πληρωμών της χώρας, δηλαδή επέτρεπαν πριν την κρίση στην Ελλάδα και άλλες χώρες της λεγόμενης «ευρωπαϊκής περιφέρειας» να διατηρούν ένα σημαντικό έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Με το ξέσπασμα της κρίσης η δυνατότητα αυτή ξανεμίσθηκε, καθώς συρρικνώθηκαν οι κεφαλαιακές εισροές.
- Τέλος, στο διάστημα 1996-2008 η Ελλάδα σημείωσε υψηλή πραγματική αύξηση του ΑΕΠ κατά 61,0%, η Ισπανία κατά 56,0% και η Ιρλανδία κατά 124,1%, σε αντίθεση με τις περισσότερο αναπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες. Το αντίστοιχο ποσοστό για την Γερμανία ήταν 19,5%, την Ιταλία 17,8% και για τη Γαλλία 30,8%. Οι χώρες που σημείωσαν υψηλότερους ρυθμούς ανάπτυξης κατά βάση κατέληξαν με σημαντικά ελλείμματα στις τρέχουσες συναλλαγές. Χώριζε από πιο προηγμένες χώρες του ευρωπαϊκού «κέντρου».

www.xaxa.gr

**Ταινίες για
Χρυσό Φοίνικα από την Ελλάδα**

- Η Τρόικα θα στον σφυρίξει τρεις φορές
 - Ανεμοδαρμένα Χρέη!
- Ξέρω τι ψήφισες πέρσι το καλοκαίρι
 - Όσα παίρνει ο Πάγκαλος
- Το Μετέωρο Βήμα του Πρωθυπουργού
 - My big fat greek vice president
 - Τα μαύρα φεγγάρια του ειλωτα.
 - Ο γητευτής των παραλόγων
- Αγάπη μου συρρίκνωσα την χώρα.
 - Οι συνήθεις άφραγκοι
 - Όσα παίρνει ο άνεργος
 - Εφιάλτης στο δρόμο με τους κλέφτες

3^ο ΓΕΛ ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΩΝ

Έκθεση Ερευνητικής Εργασίας

«Δεν ελπίζω τίποτα

Δεν φοβάμαι τίποτα

Είμαι άνεργος»

Συνέπειες Ανεργίας

Επιμέλεια Εργασίας:

Καραμπίδου Κωνσταντίνα

Καρακαλίδου Μαρία

Κατσάτου Αναστασία-Αρετή

Κοκόζης Κωνσταντίνος-Ελευθέριος

Μαλάμου Βασιλική

Επιβλέπων Καθηγήτρια: Μερεχούγια Μαρία

Σχολικό Έτος 2014-2015

Πίνακας Περιεχομένων	Σελίδες
Πρόλογος.....	3
Εισαγωγή.....	4
Ενότητα 1 ^η : Κύριο μέρος εργασίας	
1.5 Ψυχολογικές συνέπειες ανεργίας.....	6
1.6 Κοινωνικές συνέπειες ανεργίας.....	15
1.7 Πολιτισμικές συνέπειες ανεργίας.....	19
1.8 Οικονομικές συνέπειες ανεργίας.....	22
Επίλογος.....	27
Βιβλιογραφία.....	28

Πρόλογος

Η εργασία αυτή πραγματοποιήθηκε με την επίβλεψη της κ. Μερεχούγια Μαρίας, κατά το σχολικό έτος 2014-2015, εντάσσεται στο πλαίσιο της ερευνητικής εργασίας και σχετίζεται με το μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Παιδείας. Η ομάδα μας, η οποία αποτελείται από τους μαθητές Καραμπίδου Κωνσταντίνα, Καρακαλίδου Μαρία, Κατσάτου Αναστασία-Αρετή, Κοκόζης Κωνσταντίνος-Ελευθέριος και Μαλάμου Βασιλική, ασχολήθηκε με τις συνέπειες της ανεργίας. Συγκεκριμένα, το θέμα μας μάς βοήθησε να κατανοήσουμε την έννοια της ανεργίας και τις συνέπειες που μπορεί να επιφέρει σε κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό- πολιτισμικό επίπεδο. Οι συντελεστές της εργασίας και τα θέματα που ανέλαβαν είναι:

- Κωνσταντίνα Καραμπίδου - Ψυχολογικές συνέπειες ανεργίας
- Μαρία Καρακαλίδου - Ψυχολογικές συνέπειες ανεργίας
- Αναστασία-Αρετή Κατσάτου - Κοινωνικές συνέπειες ανεργίας
- Κωνσταντίνος-Ελευθέριος Κοκόζης – Πολιτισμικές συνέπειες ανεργίας
- Βασιλική Μαλάμου - Οικονομικές συνέπειες ανεργίας

Αυτό το θέμα μας βοήθησε να μάθουμε ότι χωρίς την ελπίδα δεν μπορούμε ούτε να ξεκινήσουμε κάτι ούτε να επιτύχουμε τίποτα. Επιπλέον, πρέπει πάντα να καταβάλουμε κόπο για την πραγματοποίηση των ονείρων μας και κατά συνέπεια να διεκδικούμε μία θέση στην αγορά εργασίας. Γι' αυτό το λόγο κρίνεται απαραίτητο να αποβάλλουμε κάθε ίχνος φόβου που μας διακατέχει, να μην σταματάμε να βάζουμε στόχους και να κάνουμε όνειρα.

- Μέτρηση της ανεργίας

Το μέγεθος της ανεργίας μπορεί να μετρηθεί ως απόλυτο μέγεθος, για παράδειγμα, χιλιάδες άνεργοι. Η σημασία όμως του αριθμού αυτού εξαρτάται από το μέγεθος του εργατικού δυναμικού. Γι' αυτό η ανεργία μετράτε ως ποσοστό επί τοις εκατό (%) του εργατικού δυναμικού, για παράδειγμα, 8%.

$$\text{Ποσοστό ανεργίας} = \frac{\text{Αριθμός Αέργων}}{\text{Εργατικό Δυναμικό}} * 100$$

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Η ανεργία είναι ένα φαινόμενο που μαστίζει την κοινωνία μας όλο και περισσότερο. Πλήττονται όλες οι ηλικίες από αυτήν. Οι ψυχολογικές επιπτώσεις της ανεργίας σε έναν νέο που έχει διάθεση να

εργαστεί, αλλά δεν του δίνεται η δυνατότητα, μπορεί να είναι πολύ οδυνηρές και καθοριστικές για το υπόλοιπο της ζωής του. Οι κίνδυνοι είναι πολλοί για τους νέους, που καταλήγουν άνεργοι. Οι μέρες περνάνε η μια μετά την άλλη χωρίς καμία οργάνωση και υποχρέωση. Οι νέοι αυτοί δεν μπορούν να απολαύσουν καμία επιτυχία και πρόοδο. Το πρόβλημα αυξάνεται σε μεγαλύτερο βαθμό όταν οι νέοι αυτοί λόγω έλλειψης χρημάτων, απομονώνονται κοινωνικά. Δεν έχουν την οικονομική άνεση να απολαμβάνουν, τα όσα απολαμβάνουν οι φίλοι τους, που εργάζονται. Μπορεί ωστόσο να αναζητήσουν κάποιες άλλες διασκέδασεις με άλλους νέους, που βρίσκονται στην ίδια άσχημη κατάσταση. Για παράδειγμα, μπορεί να καταφύγουν σε παράνομες δραστηριότητες, που τους εξάπτουν και ανεβάζουν στα ύψη την αδρεναλίνη τους. Από την άλλη πλευρά, κάποιος μπορεί να καταφύγει στα ναρκωτικά, προκειμένου να αποδράσουν προσωρινά από την βαρεμάρα τους και την μελαγχολία.

ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΣΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ

Πολλές σύγχρονες μελέτες επιβεβαιώνουν ότι η ανεργία προκαλεί ψυχολογικά φαινόμενα όμοια με αυτά της απώλειας, όπως π.χ. θάνατος στην οικογένεια, διαζύγιο, τερματισμός σχέσης κ.α., ενώ το 25-50% των ανέργων αναφέρουν συμπτώματα ψυχικής διαταραχής. Οι άνεργοι παρουσιάζουν περισσότερο άγχος (τριπλάσια ποσοστά σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό), κατάθλιψη (διπλάσια ποσοστά σε σχέση με τον γενικό πληθυσμό), νευρωτική συμπεριφορά, λιγότερη διάρκεια και χαμηλή ποιότητα ύπνου, είναι περισσότερο θλιμμένοι και δεν έχουν αυτοπεποίθηση και εμπιστοσύνη σε άλλους. Επίσης, αναφέρουν μεγαλύτερο αριθμό προβλημάτων υγείας (π.χ. καρδιαγγειακά προβλήματα, υψηλή πίεση, ζαλάδες κ.α.), επισκέπτονται πιο συχνά τον γιατρό τους και έχουν περισσότερες εισαγωγές στο νοσοκομείο συγκριτικά με τους εργαζόμενους. Οι άνεργοι με τη μεγαλύτερη ψυχιατρική συμπτωματολογία είναι συνήθως νέοι, κάτω των 40 ετών, χαμηλόμισθοι εργάτες. Επιπρόσθετα, η αυτοκτονία είναι σημαντική αιτία πρόωρης θνησιμότητας, αυξάνεται σε νέους άνδρες και η ανεργία συσχετίζεται με διπλασιασμό του ποσοστού αυτοκτονιών.

ΑΛΛΑΓΕΣ ΣΤΗΝ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΑΝΕΡΓΟΥ

Οποσδήποτε οι μεγαλύτερες ψυχικές επιπτώσεις αφορούν στους μακροχρόνια άνεργους και τους νέους, οι οποίοι βλέπουν μπροστά τους οι προσδοκίες και οι επενδύσεις για το μέλλον τους να ματαιώνονται. Είναι γνωστό ότι η φτώχεια και η έλλειψη δυνατότητας επιβίωσης οδηγούν στη βία, στην παραπτωματικότητα και την επιθετική συμπεριφορά. Αυτή την επιθετικότητα μπορεί να την βγάλει στους γύρω του και να τους τραυματίσει πολύ. Αυτό αφορά μια κατηγορία ανθρώπων που αμύνονται ψυχικά, προβάλλοντας προς την κοινωνία, και θεωρούν υπαίτιους τους άλλους ή την πολιτεία. Ένα άλλο μέρος του πληθυσμού των άνεργων οδηγείται σταδιακά σε κατάθλιψη, πένθος, σε αισθήματα απαξίωσης για τον εαυτό του. Αυτοί οι άνθρωποι θεωρούν υπαίτιο της κατάστασής τους τον εαυτό τους. Έτσι εξηγείται γιατί πολλοί μακροχρόνια άνεργοι μετά από ένα διάστημα αναζήτησης κάποια στιγμή σταματούν να ψάχνουν για εργασία. Έχουν βουλιάξει κυριολεκτικά στην κατάθλιψη και έχουν δημιουργήσει μια εικόνα για τον εαυτό τους ανεπάρκειας και αναξιότητας.

ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

I. ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ

Τον τελευταίο καιρό ακούμε όλο και συχνότερα για την ανεργία που αυξάνεται καθώς και για την κρίση που περνάει η αγορά. Πολλές εταιρείες καταφεύγουν σε απολύσεις ή μειώσεις μισθών για να χειριστούν το πρόβλημα ενώ γύρω μας το κόστος ζωής ανεβαίνει.

Εάν και εσείς ανήκετε στην κατηγορία των ανθρώπων που απολύθηκαν λόγω κρίσης ή που είναι μακροχρόνια άνεργοι, ίσως κάποιες στιγμές να βιώνετε απογοήτευση και αποθάρρυνση σκεπτόμενοι το πόσο δύσκολο είναι να αλλάξουν τα πράγματα. Η ανεργία μπορεί να πλήττει την αυτοπεποίθησή σας ή την πίστη σας σε ένα καλύτερο μέλλον. Αυτό είναι βέβαια απόλυτα φυσικό μιας

και η αγορά εργασίας είναι σήμερα τόσο ανταγωνιστική που συχνά θα πρέπει κανείς να στείλει εκατοντάδες βιογραφικά και να περάσει από πολλές συνεντεύξεις πριν τελικά καταφέρει να εξασφαλίσει εργασία. Η ανεργία ίσως δοκιμάζει και τον τρόπο που αντιλαμβάνεστε τον εαυτό σας: απο εκεί που θεωρούσατε τον εαυτό σας ικανό και δραστήριο επαγγελματία, ίσως τώρα αυτή η αυτοεικόνα να κλονίζεται και να αντικαθιστάται από αρνητικά συναισθήματα όπως αυτό του «ηττημένου». Οι μελέτες δείχνουν ότι όσο περισσότερο χρόνο παραμένει κανείς άνεργος τόσο περισσότερες πιθανότητες παρουσιάζονται για να παρουσιάσει κατάθλιψη. Συγκεκριμένα, ένα αρκετά μεγάλο ποσοστό ανθρώπων παρουσιάζουν συμπτώματα κατάθλιψης μετά από έξι συνεχόμενους μήνες ανεργίας.

Η ανεργία πολλές φορές προκαλεί συχνά συναισθήματα ντροπής στον άνεργο. Δεν είναι λίγες οι φορές που όταν πρωτογνωρίζουμε κάποιον σε μια κοινωνική εκδήλωση ή σε κάποια παρέα, μια από τις πρώτες ερωτήσεις που μας θέτουν για να μας γνωρίσουν καλύτερα είναι η ερώτηση «Με τί ασχολείσαι;». Συνειδητοποιώντας ότι συχνά η κοινωνία χρησιμοποιεί το επάγγελμα σαν ένα είδος ταυτότητας του ατόμου, ο άνεργος μπορεί να αισθάνεται ανεπάρκεια ή ντροπή που βρίσκεται σε αυτή την κατάσταση.

Βέβαια η ανεργία προκαλεί οικονομικά προβλήματα που μπορεί να προκαλέσουν πρακτικές δυσκολίες στη ζωή του ατόμου. Συχνά, οι δυσκολίες αυτές είναι οικονομικές και η αδυναμία εύρεσης εργασίας/εξασφάλισης εισοδήματος μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα στις σχέσεις του ανέργου με την οικογένεια ή τον/την σύντροφο τους.

Το άτομο που έχει χάσει την εργασία του αισθάνεται κοινωνική απόρριψη, άγχος για το μέλλον, έντονη θλίψη που μπορεί να οδηγήσει μέχρι την κατάθλιψη. Επίσης, το άτομο αποσύρεται από τις καθημερινές του δραστηριότητες, νιώθει πως όλα έχουν τελειώσει για την καριέρα του και είναι έντονο το αίσθημα της αδυναμίας ελέγχου της κατάστασης.

Στην περίπτωση της απώλειας της εργασίας το άτομο περνάει τα ίδια στάδια όπως αυτά εμφανίζονται και στην απώλεια ενός φυσικού προσώπου (πένθος). Το πρώτο στάδιο είναι η **άρνηση** της πραγματικότητας και η απομόνωση. Συγκεκριμένα, το άτομο ενώ έχει ενδείξεις από τον εργασιακό του χώρο ότι πρόκειται να απολυθεί, αρνείται να δει τα σημάδια και δεν είναι σε απόλυτη επαφή με την πραγματική κατάσταση. Έχουν σημειωθεί περιπτώσεις όπου οι άνθρωποι που έχουν χάσει τη δουλειά τους, δεν ενημερώνουν τους οικείους τους ακόμη και για μεγάλο χρονικό διάστημα, ελπίζοντας πως κάτι θα αλλάξει.

Μετά την άρνηση ακολουθεί ο **θυμός**, το άτομο νιώθει θυμό για τον εαυτό του και είναι θυμωμένο με το αφεντικό του, το σύστημα και ολόκληρη την κοινωνία. Με το πέρασμα του χρόνου ο θυμός μετατρέπεται σε διαπραγματεύση, σε αυτό το στάδιο το άτομο προσπαθεί να καταλάβει τι έχει γίνει. Η αντίληψη της κατάστασης του προκαλεί έντονη θλίψη και πόνο, όμως ξεπερνώντας αυτό το στάδιο μπορεί επιτέλους να **αποδεχτεί** την κατάσταση και να αναλάβει τρόπους δράσης.

Τα άτομα που έχουν χάσει τη δουλειά τους ή που ακόμη είναι μακροχρόνια άνεργοι έχουν ανάγκη από την **στήριξη** και την **ηθική συμπαράσταση** των οικείων τους προσώπων. Μόνο αν μιλήσουμε για το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε θα μπορέσουμε να σκεφτούμε τρόπους για να το λύσουμε. Είναι μια στιγμή που η οικογένεια πρέπει να φανεί δυνατή και το κάθε μέλος να είναι υποστηρικτικό ως προς τα άλλα.

Ένα άλλο θέμα που απασχολεί τους γονείς που έχουν χάσει τη δουλειά τους, είναι αν πρέπει να μιλήσουν στα παιδιά τους και με ποιον τρόπο. Φυσικά και τα παιδιά πρέπει να γνωρίζουν την αλήθεια, γιατί σε πολλές περιπτώσεις πρέπει να είναι έτοιμα να αλλάξουν ακόμη και τον τρόπο ζωής τους (από ιδιωτικό σε δημόσιο σχολείο), όμως αυτό πρέπει να γίνει με βάση την ηλικία τους. Οι γονείς πρέπει να είναι ειλικρινείς, αλλά όχι δραματικοί, πρέπει να έχουν να προτείνουν λύσεις στα παιδιά τους, χωρίς όμως να μεταθέσουν σε εκείνα το βάρος της ευθύνης.

ii. ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Η οικονομική κρίση και ύφεση των τελευταίων ετών στην Ευρώπη είχε ως συνέπεια, μεταξύ άλλων, την αύξηση των αυτοκτονιών σε πολλές χώρες (αν και όχι σε όλες), σύμφωνα με μία νέα έρευνα βρετανών επιστημόνων. Η αύξηση των αυτοκτονιών ήταν τετραπλάσια μεταξύ των ανδρών σε σχέση με των γυναικών, κυρίως επειδή η ανεργία και οι άλλες οικονομικές δυσκολίες πλήττουν ψυχολογικά πιο σοβαρά το θεωρούμενο παραδοσιακά ως «ισχυρό» φύλο. Οι επιστήμονες εκτιμούν ότι μόνο μεταξύ 2008-2010 η κρίση οδήγησε σε περισσότερες από 10.000 αυτοκτονίες.

Όπως επισημαίνεται, ενώ οι αυτοκτονίες εμφάνιζαν διαχρονικά μείωση στην Ευρώπη έως το 2007, στη συνέχεια η τάση αντιστράφηκε. Το 2009, εμφάνισαν αύξηση 6,5% και ανάλογη ήταν η αύξηση έως το 2011. Στις ΗΠΑ οι αυτοκτονίες ήδη εμφάνιζαν αυξητική τάση και πριν την κρίση, αλλά μετά το 2008 η αύξηση (της τάξης του 4,8% ετησίως) ήταν ακόμη μεγαλύτερη, οδηγώντας σε περίπου 4.750 πρόσθετους θανάτους.

Οι επιστήμονες υπολόγισαν ότι στην Ευρώπη υπήρξαν σχεδόν 8.000 αυτοκτονίες παραπάνω από αυτές που θα συνέβαιναν, αν συνεχίζονταν οι προηγούμενες τάσεις. Επεσήμαναν επίσης ότι σε μερικές χώρες, που είτε επλήγησαν λιγότερο από την κρίση, είτε εφάρμοσαν πιο αποτελεσματικές πολιτικές,

αποφεύχθηκε η αύξηση των αυτοκτονιών. Στη Σουηδία και στην Φινλανδία οι αυτοκτονίες παρέμειναν σταθερές, ενώ στην Αυστρία μειώθηκαν, παρά την αύξηση της ανεργίας.

Οι πιο πολλές αυτοκτονίες ανέκαθεν γίνονταν από ανθρώπους με σοβαρή (κλινική ή μείζονα) κατάθλιψη. Οι ερευνητές ανέφεραν ότι η απώλεια της θέσης εργασίας λόγω απόλυσης, της κατοικίας λόγω αδυναμίας πληρωμής του στεγαστικού δανείου και η αύξηση των κάθε είδους χρεών ήσαν οι βασικές αιτίες για την αύξηση του στρες και της δημιουργίας κατάθλιψης σε έναν άνθρωπο, με τελική συνέπεια την αυτοκτονία. Η μελέτη έδειξε ακόμη ότι στη διάρκεια της κρίσης έχει αυξηθεί σημαντικά η χρήση αντικαταθλιπτικών φαρμάκων σε πολλές χώρες.

«Υπάρχουν πολλά αξιόπιστα στοιχεία που δείχνουν ότι οι υφέσεις οδηγούν σε αύξηση των αυτοκτονιών, αλλά η έκπληξη είναι πως αυτό δεν συνέβη σε όλες τις χώρες», δήλωσε ο Ριβς, πράγμα που σημαίνει, όπως είπε, ότι «έχουν σημασία οι πολιτικές που εφαρμόζονται. Οι χώρες αυτές (σ.σ. οι οποίες απέφυγαν την αύξηση των αυτοκτονιών) επενδύουν σε προγράμματα που βοηθούν τους ανθρώπους να επιστρέψουν στη δουλειά τους, π.χ. με εκπαίδευση, συμβουλές και επιδότηση μισθών».

Ένας από τους ερευνητές, ο καθηγητής Ντέιβιντ Στάκλερ της Οξφόρδης, πρόσθεσε ότι «οι αυτοκτονίες αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου. Αυτά τα στοιχεία αποκαλύπτουν μία αναδύομενη κρίση ψυχικής υγείας στην Ευρώπη και στη Βόρεια Αμερική. Σε αυτούς τους δύσκολους οικονομικούς καιρούς, η έρευνά μας δείχνει ότι είναι κρίσιμο να βρούμε τρόπους για να προστατεύσουμε εκείνους που είναι πιθανό να πληγούν περισσότερο».

Κατά 43% έχουν αυξηθεί οι αυτόχειρες στην Ελλάδα από το 2007....

Σύμφωνα με μία μελέτη που έχει γίνει σε 26 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στατιστικά στοιχεία που βασίζονται σε δεδομένα σχεδόν τεσσάρων δεκαετιών (1970 – 2007), η ανεργία είναι άμεσα συνδεδεμένη με τις αυτοκτονίες. Το συμπέρασμα αυτό, θα παρατηρήσει κανείς, είναι προφανές και απολύτως λογικό. Δεν χρειάζεται η στατιστική για να μας πει ότι όταν κάποιος άνθρωπος χάνει τη δουλειά του και βρίσκεται σε απόγνωση, αδυνατώντας να συντηρήσει την οικογένειά του ή να αποπληρώσει τα χρέη του, έρχεται αμέσως λίγο πιο κοντά στην πιθανότητα της αυτοχειρίας.

Αυτό, όμως, που μας λέει η στατιστική και που είναι πολύτιμο είναι το πόσο ακριβώς συνδέεται η ανεργία με τις αυτοκτονίες. Σύμφωνα, λοιπόν, με την παραπάνω μελέτη, αν από τον ένα χρόνο στον άλλον, η ανεργία σε μια χώρα ανεβεί κατά 1%, τότε οι αυτοκτονίες της αυξάνονται κατά 0,8% περίπου. Αυτό ισχύει για ποσοστά μέχρι και 3% στην αύξηση του ρυθμού ανεργίας. Τι γίνεται όμως, όταν αυτή έρχεται με πιο απότομους ρυθμούς; Τι συμβαίνει όταν, όπως στην περίπτωση της Ελλάδας τα τελευταία πέντε χρόνια, η ανεργία εκτοξεύεται από τον ένα χρόνο στον άλλο; Σύμφωνα με τη μελέτη αυτή, μια αύξηση της τάξης του 3% και πάνω στην ανεργία, αυξάνει τις αυτοκτονίες κατά 4,45% και περισσότερο, αναλογικά.

Το αντίκτυπο, μάλιστα, του εν λόγω φαινομένου είναι πολύ πιο ισχυρό στις παραγωγικές ηλικίες (30 έως 44 ετών) και ανάμεσα στους άνδρες. Τα στοιχεία, λοιπόν, αυτά δείχνουν να επιβεβαιώνονται στην Ελλάδα της κρίσης. Από το 2007 μέχρι το 2011, οι αυτοκτονίες αυξήθηκαν κατά 43%. Μπορεί κανείς να καταλάβει ότι το 2013, το ποσοστό αυτό θα έχει πια ξεπεράσει το 50%.

Το να μετρηθεί ο ακριβής αριθμός των αυτοκτονιών είναι πολύ δύσκολο, αφού πάρα πολύ συχνά –για θρησκευτικούς ή άλλους λόγους- οι θάνατοι καταγράφονται ως «από φυσικά αίτια». Μια πιο ασφαλής μέθοδος μέτρησης είναι οι κλήσεις στη γραμμή 1018, στην τη Γραμμή Παρέμβασης για την Αυτοκτονία, που λειτουργεί από το 2007 ο Μη Κυβερνητικός Οργανισμός ΚΛΙΜΑΚΑ, με την υποστήριξη και την εποπτεία του υπουργείου Υγείας, δηλαδή.

Στο α' εξάμηνο του 2013 έγιναν 1.800 κλήσεις στη γραμμή. Αυτό, φυσικά, σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι είχαμε και 1.800 αυτοκτονίες. Ωστόσο, από αυτές τις περιπτώσεις, μπορούμε να βγάλουμε κάποια ασφαλή συμπεράσματα σχετικά με τα «δημογραφικά» στοιχεία των υποψήφιων αυτόχειρων.

Στο μεγαλύτερο ποσοστό τους είναι άτομα 21-25 ετών ή 51-55 ετών. Σε ποσοστό 33,3% είναι άνεργοι ενώ κατά 13,6% ιδιωτικοί υπάλληλοι και κατά 10,6% συνταξιούχοι. Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΜΚΟ ΚΛΙΜΑΚΑ, το 2011 είχαμε 477 καταγεγραμμένες αυτοκτονίες, ένα νούμερο που αντιστοιχεί σε 25-30 απόπειρες αυτοκτονίας την ημέρα ή 10.000 απόπειρες ετησίως. Το νούμερο μοιάζει εξωπραγματικό, αλλά αυτή είναι η αλήθεια για την κατάσταση στη χώρα μας.

iii. ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ

Τα κρούσματα ενδοοικογενειακής βίας έχουν αυξηθεί κατακόρυφα τον τελευταίο χρόνο. Η ανεργία και το γενικότερο αίσθημα ανασφάλειας που δημιουργεί η οικονομική κρίση είναι ο λόγος για τον οποίο πάνω από το 70% ανδρών και γυναικών έχουν υποστεί ψυχολογική κακοποίηση και 25-30% σωματική επίθεση, σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε πολίτες χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ποιες είναι οι μορφές της ενδοοικογενειακής βίας;

Η ενδοοικογενειακή βία είναι μία κατάσταση στην οποία ένα μέλος της οικογένειας προκαλεί σωματικές ή ψυχικές βλάβες σε ένα άλλο μέλος της οικογένειας με βασικό του στόχο να ικανοποιηθεί η ανάγκη του να ελέγξει το θύμα, να κυριαρχήσει πάνω του και να το εξουσιάσει. Η ενδοοικογενειακή βία δεν περιορίζεται στη σωματική κακοποίηση. Μπορεί να πάρει πολλές μορφές. Περιλαμβάνει την ψυχολογική, τη συναισθηματική, τη σεξουαλική ακόμα και την οικονομική κακοποίηση και μπορεί να συμβεί στον καθένα ανεξάρτητα από το φύλο και την ηλικία του.

Είναι και οι άνδρες θύματα της ενδοοικογενειακής βίας;

Οι άντρες υφίστανται ψυχολογική κακοποίηση σε μεγαλύτερο ποσοστό λόγω του προβλήματος της ανεργίας που φέρνει υποτιμητικά σχόλια, χαρακτηρισμούς και καταπίεση κυρίως από την πλευρά των συντρόφων τους. Η λεκτική βία με συνεχείς προσβολές, απαξιωτική συμπεριφορά, διαρκή υποτίμηση και εκφοβισμό είναι μία μορφή ψυχολογικής και συναισθηματικής κακοποίησης. Ο θύτης είναι συνήθως ένα άτομο υπεράνω υποψίας. Η ενδοοικογενειακή βία αγγίζει τα άτομα όλων των μορφωτικών και κοινωνικο-οικονομικών επιπέδων. Υπάρχουν ενδείξεις, τις οποίες όμως τις περισσότερες φορές απλά αγνοούμε, όπως συχνές εντάσεις με ασήμαντες αφορμές ή έντονες αντιδράσεις θυμού με ξεσπάσματα.

Ποιες είναι οι επιπτώσεις της ενδοοικογενειακής βίας;

Σωματικά, είναι αυτονόητο ότι μπορεί να υπάρξουν τραυματισμοί που να απαιτούν ιατρική φροντίδα, μέχρι και την απόκτηση χρόνιων προβλημάτων υγείας. Σε ψυχολογικό επίπεδο, το μεγαλύτερο ποσοστό των θυμάτων της ενδοοικογενειακής βίας οδηγείται στην κατάθλιψη. Εκτός από την κατάθλιψη, τα θύματα βιώνουν συνήθως άγχος και πανικό. Σε πολλές περιπτώσεις, έχουν παραγμένο ύπνο με εφιάλτες, αναβιώνουν τις σκηνές της επίθεσης και αποφεύγουν ερεθίσματα που σχετίζονται με την κακοποίηση. Η πιο συχνά αναφερόμενη ψυχολογική επίπτωση της ενδοοικογενειακής βίας είναι η μετατραυματική διαταραχή του στρες, στην περίπτωση που το θύμα βιώνει όλα τα παραπάνω συμπτώματα για μεγάλο χρονικό διάστημα. Οι δύσκολες οικονομικές συνθήκες που βιώνουμε έχουν αλλάξει τη ζωή μας αλλά και εμάς τους ίδιους. Οι άνθρωποι αισθάνονται θυμό για τις αδικίες που υφίστανται σε καθημερινή βάση, ανασφάλεια για το παρόν και το μέλλον, απογοήτευση για τα όνειρα που δεν μπορούν να κάνουν, για τα σχέδια που θα πραγματοποιηθούν. Νιώθουμε αδύναμοι να αντιδράσουμε στις συνεχείς αλλαγές. Όλα αυτά τα αρνητικά συναισθήματα μας κάνουν κλειστούς, ευερέθιστους, να δυσκολευόμαστε να εκφραστούμε ο ένας απέναντι στον άλλο. Η σωματική κούραση λόγω των πολλών ωρών εργασίας, που συχνά δεν έχουν αντίκρισμα, και η ψυχολογική πίεση που βιώνουν οι άνθρωποι φέρνουν ένταση με αποτέλεσμα είτε να γινόμαστε εσωστρεφείς- κι αυτό είναι μια μορφή βίας προς τον ίδιο μας τον εαυτό- είτε να ξεσπάμε ο ένας στον άλλο. Η κρίση φέρνει βία.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Αφού αποτυπώσαμε την κατάσταση που επικρατεί στην ελληνική αγορά εργασίας, ας δούμε τι ακριβώς κρύβεται πίσω από τους αριθμούς της ανεργίας και της επισφαλούς απασχόλησης σε διεθνές επίπεδο, αλλά και στην Ελλάδα. Διότι πίσω από τους αριθμούς υπάρχουν άνθρωποι με προβλήματα και ανάγκες.

Όπως εύστοχα παρατηρεί ο καθηγητής Ν. Στεφανής, «ΤΟ ΑΤΟΜΟ ΣΤΟ ΜΕΣΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΙ ΣΤΟΝ ΕΠΙΒΑΤΗ ΠΛΟΙΟΥ ΣΤΟ ΜΕΣΟ ΜΕΓΑΛΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΤΡΙΚΥΜΙΑΣ. ΒΙΩΝΕΙ ΤΟ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΕΙΛΗΣ ΒΥΘΙΣΗΣ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ ΤΟΥ ΥΣΤΕΡΑ ΑΠΟ ΕΠΩΔΥΝΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ. Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΑΥΤΗ ΒΙΩΝΕΤΑΙ ΩΣ ΣΤΡΕΣ...».[2]

Το ερωτήματα, όμως, που προκύπτουν είναι τι γίνεται με τις λεγόμενες «παράπλευρες απώλειες» της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης; Τι γίνεται με τους ανθρώπους που έχασαν την εργασία τους ή ζουν υπό το καθεστώς της εργασιακής ανασφάλειας; Ποιες είναι, πρακτικά, οι κοινωνικές επιπτώσεις;

Σύμφωνα με μετρήσεις του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας (Δ.Γ.Ε.), το 2009 ο αριθμός των ανέργων έφτασε τα 212 εκατ., καταγράφοντας αύξηση 34 εκατ. σε σχέση με το 2007. Κατά το 2010 υπολογίζεται σε παγκόσμιο επίπεδο ότι ο αριθμός των ανέργων από τα επίπεδα του 6,6% του 2009 θα φθάσει στα επίπεδα του 8,9%, γεγονός το οποίο υποδηλώνει ότι το πρόβλημα βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη.

Επίσης, οι ειδικοί λένε ότι υπάρχει συσχέτιση της αύξησης των δολοφονιών και της οικονομίας. Αυτό διαπιστώνεται από τις έρευνες, αλλά και από τις συνεχείς ειδήσεις που υπάρχουν στις αμερικανικές εφημερίδες.^[3] Βέβαια, αν και δεν συνδέονται όλοι οι φόννοι με τα οικονομικά προβλήματα, εν τούτοις, έστω και εν μέρει, πολλοί φόννοι οφείλονται στην οργή που προκαλεί η ύφεση. Εκατομμύρια άνθρωποι χάνουν τις δουλειές τους, τις προοπτικές τους, τα σπίτια τους, ακόμη και τους γάμους τους. Ο συνδυασμός της απόγνωσης και της απελπισίας συμβάλλει στην αύξηση των φόννων και γενικά της εγκληματικότητας.

Πάνω από 100.000 ενημερωτικά φυλλάδια για την ψυχική υγεία τυπώθηκαν στην Ιρλανδία σε μια προσπάθεια να αποτραπούν οι αυτοκτονίες ανθρώπων που έμειναν άνεργοι ή αντιμετώπιζον σοβαρά οικονομικά προβλήματα εξαιτίας της οικονομικής κρίσης. Η Εθνική Υπηρεσία για την Πρόληψη των Αυτοκτονιών ανακοίνωσε ότι η ανεργία αύξησε κατά 70% τον κίνδυνο αυτοκτονιών ακόμη και σε ανθρώπους που δεν έχουν ιστορικό ψυχικής νόσου. Το 2008, 9.218 άνθρωποι μεταφέρθηκαν στα νοσοκομεία επειδή επιχείρησαν να κάνουν κακό στον εαυτό τους. Μάλιστα, ο αριθμός των ανθρώπων που έβλαψαν τον εαυτό τους αυξήθηκε το 2008 συγκριτικά με το 2007. Για τους νεαρούς Ιρλανδούς, η αυτοκτονία είναι η βασική αιτία θανάτου. Επίσης, παρατηρήθηκε αύξηση στη ζήτηση αντικαταθλιπτικών φαρμάκων.^[4]

Στη Γαλλία καταγράφηκαν ακραίες εργατικές συμπεριφορές στους εργασιακούς χώρους ως προϊόν της δεινής θέσης στην οποία έχουν περιέλθει οι εργάτες αρκετών επιχειρήσεων: από κατάληψη των εγκαταστάσεων των επιχειρήσεων μέχρι την κράτηση υπό μορφή ομηρείας των διευθυντικών στελεχών ή και την απειλή της ανατίναξης των επιχειρήσεων. Αίσθηση προκαλεί το γεγονός ότι αυτή η μορφή αντίδρασης αποδοκιμάστηκε μόνο από το 34% της κοινής γνώμης, ενώ το 50% δικαιολόγησε το εγχείρημα αρνούμενο να το καταδικάσει.^[5]

Σε πανευρωπαϊκή δημοσκόπηση που έκανε ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός για την ασφάλεια και την Υγεία στην Εργασία, μεταξύ άλλων αναφέρει ότι 6 στους 10 Ευρωπαίους αναμένουν ότι οι συνθήκες εργασίας θα πληγούν από την παγκόσμια οικονομική ύφεση, ιδίως όσον αφορά την υγεία και την ασφάλεια.^[6]

Μελέτη επιδημιολόγων του Yale, το 2006, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απόλυση διπλασιάζει τον κίνδυνο καρδιακών και εγκεφαλικών επεισοδίων στους γηραιότερους εργαζόμενους. Άλλη μελέτη του 2009 του Πανεπιστημίου της Νέας Υόρκης στο Όλμπανι, διαπίστωσε ότι ένα άτομο που χάνει τη δουλειά του έχει 83% περισσότερες πιθανότητες να

αποκτήσει πρόβλημα υγείας που συνδέεται με καταστάσεις πίεσης και άγχους, όπως ο διαβήτης, η αρθρίτιδα και προβλήματα ψυχιατρικής φύσεως. Ίσως, η πιο ζοφερή πτυχή των απολύσεων είναι το ότι επηρεάζει το προσδόκιμο όριο ζωής. Επιστήμονες που μελέτησαν αρχεία θανάτων και στοιχεία αποδοχών εργαζομένων στην Πενσυλβάνια, κατά την ύφεση των αρχών της δεκαετίας του 1980, είδαν ότι ο αριθμός θανάτων στους κόλπους των ανδρών μεγαλύτερης ηλικίας εκτοξεύτηκε κατά 50% έως και 100% τον πρώτο χρόνο μετά την απώλεια της θέσης τους, ανάλογα με την ηλικία του εργαζόμενου. Είκοσι χρόνια αργότερα, οι θάνατοι ήταν 10 με 15% υψηλότεροι. Αυτό σημαίνει ότι ένας εργάτης που χάνει τη δουλειά του στα 40 του χρόνια μειώνει το προσδόκιμο ζωής του κατά ένα με ενάμιση χρόνο.^[7]

Σύμφωνα με έκθεση του ΟΟΣΑ, κατά το 2009, καταγράφηκε έξαρση του φαινομένου του αλκοολισμού σχεδόν σε όλη την Ευρώπη, εξαιτίας της οικονομικής κρίσης, του αυξανόμενου άγχους και της ανασφάλειας.^[8]

Μελέτη του βρετανικού Κέντρου Ερευνών για το Λιανεμπόριο (CRR), στο τρίτο ετήσιο «βαρόμετρο για τις κλοπές στα καταστήματα λιανικής πώλησης» κατέδειξε αύξηση 5,9%, το 2009, των απωλειών που κατεγράφησαν από κλοπές παγκοσμίως, εξαιτίας της ύφεσης. Όπως σημειώνει, υπήρξε αύξηση των κλοπών σε όλες τις περιοχές του πλανήτη. Τα μεγαλύτερα ποσοστά εμφανίζονται στη Βόρειο Αμερική (8,1%), στη Μέση Ανατολή και στην Αφρική (7,5%), ενώ στην Ευρώπη η αύξηση των κλοπών ήταν μικρότερη (4,7%).^[9]

Όσον αφορά την Ελλάδα, τα πράγματα δεν είναι καλύτερα σε σχέση με τις διεθνείς εξελίξεις. Συγκεκριμένα, σε έρευνα του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθήνας, το άγχος που προκαλεί η αβεβαιότητα της οικονομικής κατάστασης έχει σοβαρές επιδράσεις στην υγεία και στις διαπροσωπικές σχέσεις. Συγκεκριμένα, το 29,8% των Ελλήνων απάντησε ότι το απασχολεί πολύ η κρίση, το 37,2% αρκετά και το 17,4% μέτρια. Περισσότερο φαίνεται να ανησυχούν οι απόφοιτοι δημοτικού (70,2%) που έχουν πιο επισφαλείς θέσεις εργασίας, αλλά και οι απόφοιτοι ανώτατης εκπαίδευσης (70,7%), καθώς και το 71% εκείνων που βιώνουν μια δύσκολη οικονομική κατάσταση. Σχεδόν ένας στους δύο του συνόλου των ερωτηθέντων (49,4%) θεωρεί ότι η εργασία αποτελεί παράγοντα άγχους, ειδικά στην εποχή της κρίσης, που σπέρνει ανασφάλεια και φόβο. Η άσχημη οικονομική κατάσταση ή η αγωνία υποχώρησης του επιπέδου ζωής αποτελεί επίσης σημαντικότερη αιτία πρόκλησης άγχους, αφού το 56,7% απαντά θετικά. Επιπροσθέτως, το 65,4% των ανέργων θεωρεί την άσχημη οικονομική κατάσταση ως σημαντικό παράγοντα άγχους, μία άποψη με την οποία συμφωνεί το 63,7% των εργαζομένων. Όσον αφορά τις συνέπειες του άγχους, το 38% των ερωτηθέντων απαντά ότι επηρεάζει αρνητικά την υγεία, το 28% περίπου τη συναισθηματική κατάσταση, το 14,3% την εργασιακή απόδοση και το 11,8% εκτιμά ότι πλήττει τις φιλικές και επαγγελματικές σχέσεις. Την ίδια στιγμή, το άγχος, σπρώχνει τους Έλληνες/-ίδες προς το τσιγάρο και το αλκοόλ, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την επιβάρυνση της υγείας. Κατά τη διάρκεια μιας ιδιαίτερα αγχωτικής ημέρας το 22,3% καπνίζει πολύ περισσότερο από το κανονικό, ενώ το 32% περίπου κάπως περισσότερο. Το συνολικό ποσοστό των αυξημένων τσιγάρων ανεβαίνει πολύ στις ηλικίες κάτω των 30 ετών (58% καπνίζουν πολύ ή κάπως περισσότερο), σε όσους έχουν χαμηλά εισοδήματα, ενώ μεταξύ των ανέργων απογειώνεται στο 75%. Σε ό,τι αφορά την κατανάλωση αλκοόλ, φαίνεται ότι έχει μεγαλύτερη επιρροή ιδιαίτερα στους νέους μέχρι 29 ετών, σε όσους έχουν ανώτερη μόρφωση και στους επιχειρηματίες. Αυτές οι κατηγορίες

έχουν συνδέσει την αντιμετώπιση του άγχους με περισσότερη κατανάλωση αλκοόλ σε ποσοστά 20%, 23% και 26%, αντίστοιχα.[10]

Όμως, σε μείζον κοινωνικό φαινόμενο αναδεικνύεται η τάση για αυτοκτονία που παρουσιάζουν οι άνεργοι. Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποίησε η Εταιρεία Περιφερειακής Ανάπτυξης και Ψυχικής Υγείας, στην Εύβοια, σε δείγμα 900 ατόμων άνω των 18 ετών, στη Χαλκίδα, στην Ερέτρια, την Αμάρυνθο, τη Λάμψακο, την Αρτάκη και τα Ψαχνά, δηλαδή σε περιοχές οι οποίες έχουν πληγεί από την αποβιομηχάνιση, παρατηρήθηκε κλονισμός στην ψυχική τους υγεία και είναι έντονη η ανάγκη ψυχιατρικής υποστήριξης του πληθυσμού. Από την εν λόγω έρευνα βρέθηκε ότι το 1/3 των ανέργων στην Εύβοια πάσχει από κατάθλιψη και ένας στους πέντε εκδηλώνει αυτοκτονικό ρίσκο. Υψηλά ποσοστά κατάθλιψης βρέθηκαν σε γυναίκες, ηλικιωμένους (άνω των 75 ετών), ανέργους (26%), καθώς επίσης σε εργατές διαζευγμένους και χήρους. Το αυτοκτονικό ρίσκο βρέθηκε σε ποσοστό 7%, ενώ στους ανέργους το ποσοστό αυτό άγγιξε το 20%. Το ποσοστό των αγχωδών διαταραχών είναι μεγαλύτερο σε νέους 18-39 ετών, υπαλλήλους, ανέργους, φοιτητές και νοικοκυρές.[11] Επίσης, αύξηση έως και 20% των αυτοκτονιών, λόγω των συνεπειών της οικονομικής κρίσης (χρέη και ανεργία) καταγράφεται πλέον και στη χώρα μας. Μάλιστα, έχουμε περισσότερες από τρεις αυτοκτονίες την εβδομάδα που οφείλονται σε οικονομικούς λόγους, εκ των οποίων, πάρα πολλές από αυτές είναι στη Βόρειο Ελλάδα, στην Πελοπόννησο και στην Κρήτη.[12]

Από τα προαναφερθέντα εμπειρικά στοιχεία είναι δυνατόν να διαπιστώσουμε ότι οι συμπεριφορές των ανέργων και οι αντιδράσεις τους είναι πολυποικίλες και γι' αυτό μπορεί να μας φαίνονται ακατανόητες.

Όμως, αν τελικά, κάτι χαρακτηρίζει το σύνολο των ανέργων είναι ο ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ για επιβίωση κατά τη διαδικασία αναζήτησης εργασίας. Σε πολλές δε περιπτώσεις η εύρεση μιας θέσης εργασίας γίνεται αντιληπτή ως αποτέλεσμα της «μοίρας» ή της τύχης της καθημερινότητας (π.χ. το ρουσφέτι).

Οι άνεργοι έχουν συγκεχυμένα συναισθήματα. Συνήθως διακατέχονται από το αίσθημα της ανασφάλειας, εφόσον διατηρούνται σε μια κατάσταση «μη συνεχούς εργασίας». Μόνο που αυτό το ασυνεχές στην εργασία, αλλά συνεχές στην ανεργία (ειδικά όταν είναι μακράς διάρκειας) βιώνεται ως δυσβάστακτο κενό.[13] Ταυτόχρονα, μπαίνει μπροστά μια διαδικασία ΕΝΟΧΟΠΟΙΗΣΗΣ των ανέργων, με αποτέλεσμα ο κάθε άνεργος να θεωρεί ότι «για την ανεργία του ευθύνεται ο ίδιος». Αυτή η ενοχική διαδικασία λειτουργεί υπονομευτικά για τη διεκδίκηση των βασικών εργατικών τους δικαιωμάτων, στερώνοντας τους τις βασικές προϋποθέσεις συλλογικής οργάνωσης. Έτσι, μετά ένα μεγάλο διάστημα ανεργίας, οι αντιδράσεις των ανέργων είναι η απογοήτευση, το αίσθημα ήττας και η αποστράτευση από συλλογικές προσπάθειες. Όμως, αυτήν την ήττα ο άνεργος τη βιώνει ως προσωπική ήττα-αποτυχία και συνεπάγεται την εξατομίκευση, την απαξίωση και την αίσθηση μοναξιάς και άρα γίνεται αδύναμος να αντιδράσει.

Κατά συνέπεια, κάποιος ο οποίος για μεγάλο διάστημα μένει άνεργος, χάνει την αίσθηση ότι ανήκει σε μια κοινωνική ομάδα (π.χ. την εργατική τάξη), καθώς επίσης και τη συνείδηση της αλληλεγγύης και αναζητά πιο εύκολα τις ατομικές λύσεις (π.χ. κάποιο «μέσον» για να

βρει εργασία). Ταυτόχρονα, επειδή το κράτος απομακρύνεται από την πρακτική της κοινωνικής αλληλεγγύης και προστασίας, εναποθέτει τη διαχείριση της επιβίωσης και της ένδειας σε άλλα Δίκτυα όπως είναι της οικογενειακής βοήθειας, της βοήθειας μεταξύ συγγενών-φίλων και γειτόνων, της συγκατοίκησης, της αυτοκαταναλωτικής λειτουργίας (π.χ. η καλλιέργεια του κήπου) ή της αυστηρά προγραμματισμένης κατανάλωσης του ρεύματος, της αγοράς φθηνών προϊόντων, καθώς επίσης ο περιορισμός της χρήσης του αυτοκινήτου, του τηλεφώνου και της εξόδου για ψυχαγωγικές δραστηριότητες.

Όλα αυτά αποτελούν την άμυνα των ανέργων στις κοινωνικές συνθήκες που επιβιώνουν. Όμως, αυτές οι στρατηγικές επιβίωσης οδηγούν τους νέους σε μια διαδικασία «ΔΙΠΛΗΣ ΑΠΟΜΑΓΕΥΣΗΣ» σε σχέση με το παρόν και το μέλλον. Με το ΠΑΡΟΝ, διότι δεν μπορούν να χειραφετηθούν από την οικογένειά τους, εφόσον δεν έχουν την οικονομική τους αυτονομία και άρα δεν μπορούν να αποδεσμευτούν από αυτήν και να δημιουργήσουν δική τους οικογένεια. Με το ΜΕΛΛΟΝ, διότι δεν μπορούν να το ονειρευτούν και να το σχεδιάσουν, εφόσον είναι υποχρεωμένοι να προσαρμοστούν στην πραγματικότητα.[14]

Από την ηλεκτρονική ιστοσελίδα "Η αφορμή" και την επιμέλεια των Δημήτρη Κατσορίδα και Γιώργου Λεχουρίτη.

ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

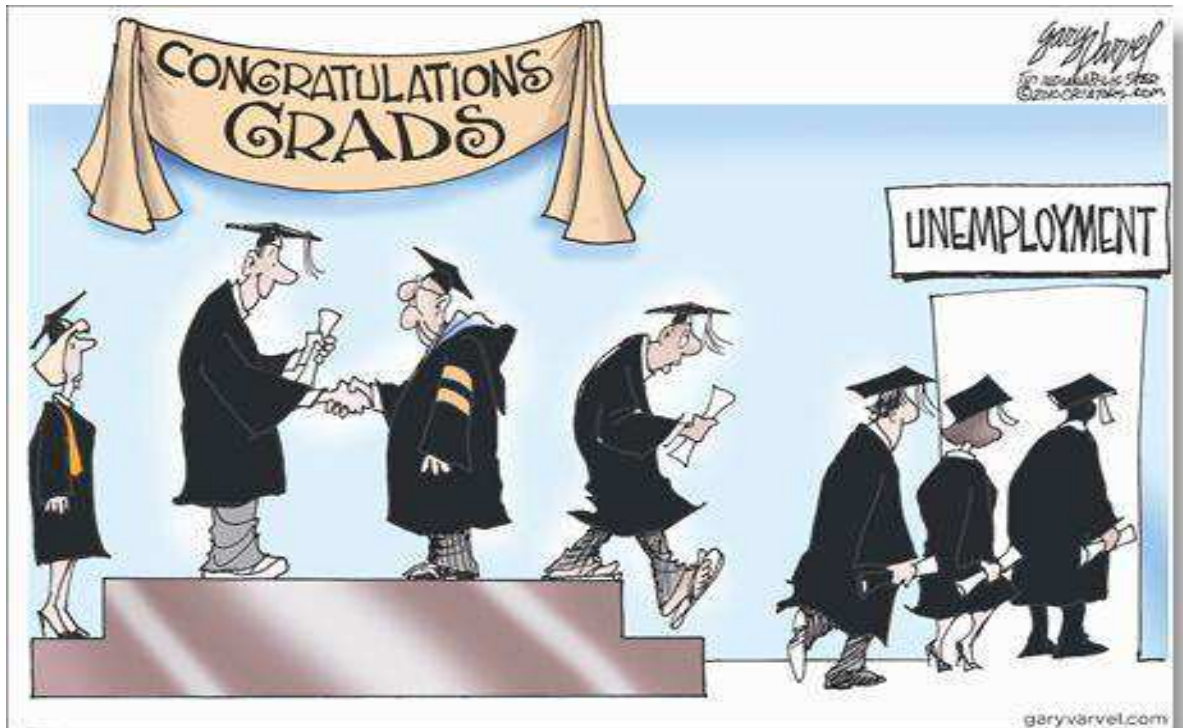
Η ανεργία αποτελεί τροχοπέδη στη διαμόρφωση υγιούς πολιτικής συνείδησης. Οι άνθρωποι απογοητευμένοι απαξιώνουν την πολιτική, οδηγούνται στην απολιτικοποίηση και στην αδιαφορία για τα κοινά ενώ άλλοτε καθίστανται θύματα της προπαγάνδας, θολώνει η κρίση τους και αντιδρούν φανατικά υπέρ ακραίων ιδεολογιών, με συνέπεια φαινόμενα λαϊκισμού, μεσσιανισμού και δημαγωγίας να γίνονται αισθητά στις σύγχρονες κοινωνίες. Ο κίνδυνος που ελλοχεύει για τη δημοκρατία είναι προφανής. Αναστέλλεται η πολιτιστική πρόοδος και η πνευματική δημιουργία. Η ύπαρξη φαινομένων κοινωνικής παθογένειας, η διασάλυση της κοινωνικής ευρυθμίας και η ανικανότητα εξασφάλισης των βασικών βιοποριστικών μέσων δεν αφήνουν περιθώρια για ενασχόληση με τις τέχνες και την καλλιέργεια της καλλιτεχνικής ευαισθησίας. Η απώλεια της εργασίας επηρεάζει την αυτοεκτίμηση των ανέργων μέσω ενός πλέγματος αλληλεπιδράσεων συναισθημάτων ενοχής λόγω αυτής της απώλειας, αλλά και λόγω της απώλειας οικονομικών πόρων. Σε έρευνες που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ ανέργων και των οικογενειών τους παρουσιάστηκε μεγάλη ανομοιομορφία στον βαθμό της επίδρασης του γεγονότος της απώλειας της εργασίας και στις αντιδράσεις: από την προσαρμογή και την αποτελεσματική αντιμετώπιση της νέας κατάστασης μέχρι την διάλυση της οικογένειας. Ως παράγοντες οικογενειακής σταθερότητας κατά την ανεργία επισημαίνονται τα εξής:

- α) ο υψηλός βαθμός επαγγελματικών δεξιοτήτων,
- β) η ύπαρξη αντίστοιχης εμπειρίας κατά το παρελθόν,
- γ) το ύψος των οικονομικών πόρων και υποχρεώσεων,
- δ) το μέγεθος της οικογένειας (οι πολυμελείς οικογένειες ανταπεξέρχονται αποτελεσματικότερα)
- ε) ο βαθμός αλληλεγγύης μεταξύ των μελών της οικογένειας.

ΕΠΙΣΗΜ:

1. Η ανεργία είναι ένα ψυχοπρεστικό γεγονός που επηρεάζει την ψυχική υγεία των ανέργων.
2. Η ανεργία επηρεάζει σοβαρά την ψυχική υγεία των γυναικών, οι οποίες λόγω απουσίας συζύγου είναι αρχηγοί της οικογένειας.
3. Η επίδραση της ανεργίας στον άνδρα σύζυγο δεν είναι κρίσιμη όταν εργάζεται η σύζυγός του.
4. Η επίδραση στην ψυχική υγεία των ανδρών δεν είναι εντονότερη απ' ότι είναι για τις γυναίκες συζύγους.
5. Αντίθετα η ανεργία επηρεάζει την ψυχική υγεία των συζύγων όταν και οι δύο σύζυγοι έχουν μείνει άνεργοι.
6. Η ανεργία επηρεάζει την ψυχική κατάσταση ατόμων που ανήκουν στα μεσαία κοινωνικο - οικονομικά στρώματα.
7. Η ψυχική κατάσταση ατόμων με πολύ χαμηλό εισόδημα δεν επηρεάζεται από την απώλεια εργασίας. Αυτό δεν ισχύει για τις υπόλοιπες κατηγορίες με υψηλότερο εισόδημα.
8. Γενικά η ανεργία ασκεί μια περιορισμένη πλην όμως υπολογίσιμη επίδραση στην ψυχική υγεία.

ΤΕΛΟΣ

Έτσι φορείς αποκλίνουσας συμπεριφοράς γίνονται τα άτομα, η κοινωνικοποίηση των οποίων πραγματοποιείται σε ένα κοινωνικό πολιτισμικό περιβάλλον, στο οποίο επικρατούν και θεωρούνται θεμιτές αξίες που προδιαθέτουν σε εκτροπή. Είναι προφανές ότι κατ' αυτό τον τρόπο οι στοιχειώδεις διεκδικήσεις της εργατικής τάξης (εργαζομένων και ανέργων) μπορούν να θεωρούνται «αποκλίνουσα συμπεριφορά», ενώ μη αποκλίνουσα, θεμιτή κλπ. θεωρείται μόνο η κομφορμιστική υπακοή στο όλο πλέγμα της κυρίαρχης εκμεταλλευτικής θεσμικότητας. Είναι πολύ εύκολο κατ' αυτό τον τρόπο **προκαταλήψεις και φενάκες που ανακύπτουν από την αλλοτριωτική καθημερινότητα και από τον ανταγωνισμό των εργαζομένων σε συνθήκες κρίσης, να αναπαράγονται με επιστημονικοφανή τρόπο με την επίκληση μάλιστα και υπαρκτών στοιχείων που αφορούν τις επιπτώσεις της ανεργίας και την κατάσταση των ανέργων.** Έτσι το σύμπτωμα που εκδηλώνεται στην επιφάνεια **μπορεί να προβάλλεται αντεστραμμένα ως αίτιο αφ' εαυτού.** Από εδώ μέχρι την **δαιμονολογική αντιμετώπιση της ανεργίας και των ανέργων,** η απόσταση είναι πολύ μικρή και οι επιπτώσεις μιας τέτοιας προσέγγισης μπορούν να είναι ολέθριες (π.χ. ξενοφοβία, ρατσισμός, φασισμός).

Σε αυτή την παραμορφωτική αντιμετώπιση μπορεί να συμβάλλει και **η προβολή υπαρκτών στατιστικά σημαντικών σχέσεων μεταξύ ανεργίας και αποκλινουσών συμπεριφορών, όταν προσλαμβάνεται ως μηχανική, γραμμική και μη διαμεσολαβημένη αιτιώδης σχέση.** Το θέμα δεν προσφέρεται για επιφανειακή κατηλιεία και η ευθύνη τόσο των επιστημόνων όσο και των σωματείων είναι πολύ μεγάλη. Απαιτείται νηφάλια επιστημονική (και συνεπώς ταξική) προσέγγιση, που θα επιτρέπει να διακρίνεται η πραγματική κατάσταση από τις προσλήψεις, τις πρόχειρες κατηγοριοποιήσεις, την τάση να προσάπτεται στους ανέργους πληθώρα ιδιοτήτων κλπ. Η έρευνα δεν οφείλει να αποκρύπτει τα αποτελέσματά της, αλλά να τα τεκμηριώνει κατά τέτοιο τρόπο ώστε να γίνονται λειτουργικά κατά την χάραξη ταξικά συνεπούς τακτικής και στρατηγικής.

Σε κάθε περίπτωση η αποκλίνουσα συμπεριφορά είναι απόρροια των ανταγωνιστικών οικονομικών και κοινωνικών σχέσεων της κεφαλαιοκρατικής κοινωνίας, απόρροια αντικειμενικών και υποκειμενικών αντιφάσεων της ανάπτυξής της. Η εκτίμηση οποιασδήποτε συμπεριφοράς ως αποκλίνουσας και της αποκλίνουσας συμπεριφοράς ως θετικής ή αρνητικής εξαρτάται:

1. από την εκτίμηση του αντίστοιχου κοινωνικού κανόνα (θεσμού κλπ.),
2. από την στάση της κοινωνικής ομάδας, η οποία παράγει και επιβάλλει τους εν λόγω κανόνες (και αποκλίσεις). Οποιαδήποτε (αποκλίνουσα ή μη) κοινωνική συμπεριφορά πρέπει να εξετάζεται υπό το πρίσμα: α) των συμφερόντων των κυρίαρχων δυνάμεων της κοινωνίας, β) των συμφερόντων της κοινωνικής ομάδας στα πλαίσια της οποίας λαμβάνει χώρα και γ) της δεδομένης ιστορικής συγκυρίας και δ) των προοπτικών ανάπτυξης της κοινωνίας. Μια άκρως στατική και εξωϊστορική αντιμετώπιση της υφιστάμενης κοινωνίας ως δεδομένης άπαξ και δια παντός δεν μπορεί να ξεπεράσει την προσέγγιση αυτών των προβλημάτων υπό το πρίσμα του άγονου δίπολου: κομφορμισμός - αντικομφορμισμός.

Κάτω απ' αυτό το πρίσμα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται και τα φαινόμενα περιθωριοποίησης, γκετοποίησης, λατρείας ενός λούμπεν τρόπου ζωής κλπ. που παρατηρούνται σε ομάδες (κυρίως νεαρής ηλικίας) ανέργων, τα οποία συνοδεύονται από πρωτογονισμό ενδιαφερόντων, χαμηλό πολιτιστικό επίπεδο κλπ.

Κατά κανόνα η αποκλίνουσα συμπεριφορά εκδηλώνεται όταν από την σκοπιά του δεδομένου υποκειμένου δημιουργείται μια μη διευθετήσιμη κατ' άλλο τρόπο αντίφαση μεταξύ της συγκεκριμένης κατάστασης της ζωής του και του κοινωνικού κανόνα που προκαθορίζει είτε απαγορεύει ορισμένη συμπεριφορά. Η κατάσταση αυτή (προβληματική κατάσταση) παίρνει τον χαρακτήρα της ρήξης, της σύγκρουσης.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

1. Σημαίνει απώλεια εισοδήματος για τον άνεργο και την οικογένεια του.
2. Οι άνεργοι αδυνατούν να ικανοποιήσουν τις βασικές ανάγκες τους, όχι μόνο τις υλικές, αλλά και τις πνευματικές. Η οικονομική δυσπραγία τους ωθεί στη μιζέρια και στην εξαθλίωση.
3. Το άγχος και η ανασφάλεια για το μέλλον αναγκάζουν το άτομο να συμβιβαστεί με εργασίες άσχετες προς τις γνώσεις και τα ενδιαφέροντα του και κατώτερες των δυνατοτήτων του.
4. Η στέρηση του δικαιώματος της εργασίας κλονίζει την εμπιστοσύνη του ατόμου προς την πολιτεία και ενισχύει την αδιαφορία για τα κοινωνικά και πολιτικά τεκταινόμενα.
5. Η απογοήτευση που προκαλείται από τη διάψευση των ονείρων και τη συνεχή απόρριψη οδηγεί πολλά άτομα σε αναζήτηση τρόπων φυγής από τη σκληρή πραγματικότητα: ναρκωτικά, αλκοολισμός, αυτοκτονίες...

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

Αποτελεί καθημερινή συζήτηση όλων των πολιτών σήμερα η ανεργία. Οι στατιστικές αποκαλύπτουν πως όλο και περισσότεροι άνθρωποι χάνουν την εργασία τους ή αδυνατούν να βρουν μια νέα θέση απασχόλησης. Η ανεργία μάλιστα εμφανίζεται εντονότερα στις τάξεις των Νεοελλήνων που αποφοιτούν από τα Λύκεια ή από τα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Και αυτό

έχει σημαντικές συνέπειες για όλη την κοινωνία, αφού χιλιάδες άνθρωποι κάθε χρόνο δεν έχουν τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν τα αναγκαία για επιβίωσή τους.

Η στέρηση του δικαιώματος του ατόμου για εργασία έχει άμεσες και δυσμενείς επιπτώσεις τόσο στην ατομική και συλλογική ζωή, όσο και στην οικονομική σκηνή.

Η ανεργία έχει τρεις βασικές οικονομικές συνέπειες:

1ο. Αποτελεί απώλεια παραγωγικών δυνάμεων , δηλαδή της εργασίας των ανέργων, η οποία θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί στην παραγωγική διαδικασία

2ο. Σημαίνει απώλεια εισοδήματος για τον άνεργο και την οικογένειά του.

3ο. Επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό , λόγω της παροχής των επιδομάτων ανεργίας προς τους ανέργους.

Φυσικά οι συνέπειες της ανεργίας είναι ευρύτερες , γιατί η κατάσταση της ανεργίας μπορεί να είναι εξαιρετικά επώδυνη για τον άνεργο και την οικογένειά του αφού, εκτός από την έλλειψη εισοδήματος, μειώνει την κοινωνική θέση, δημιουργεί προβλήματα αυτοσεβασμού, οικογενειακών τριβών κ.α. Με άλλα λόγια , πέρα από τις οικονομικές συνέπειες , η ανεργία δημιουργεί σοβαρά κοινωνικά προβλήματα.

➤ **ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΠΡΩΤΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑ ΑΝΕΡΓΙΑΣ**

Τουλάχιστον απογοητευτική είναι η κατάσταση όσον αφορά στα ποσοστά ανεργίας και απασχόλησης στην Ελλάδα, όπως αποτυπώνεται στην τριμηνιαία έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την εργασιακή και κοινωνική κατάσταση στην Ε.Ε., που δόθηκε σήμερα (08/01)στη δημοσιότητα.

Σύμφωνα με την έκθεση η μεγαλύτερη μείωση της απασχόλησης από το 2008 ως το δεύτερο τρίμηνο του 2014, καταγράφηκε στην Ελλάδα (13,7 ποσοστιαίες μονάδες), στην Κύπρο (9,2) και στην Ισπανία (9,2).

Αντίθετα, το ίδιο διάστημα, η μεγαλύτερη αύξηση της απασχόλησης σημειώθηκε στη Γερμανία και στην Ουγγαρία (3,3 ποσοστιαίες μονάδες) και στη Μάλτα (6,2).

Ελλάδα και Κύπρος «πρωταθλήτριες» στην μακροχρόνια ανεργία

Σύμφωνα με την έκθεση, η Ελλάδα και η Κύπρος καταγράφουν ιστορικά υψηλά επίπεδα μακροχρόνιας ανεργίας, τα οποία συνεχίζουν να αυξάνονται στις δύο χώρες, καθώς και στην Ιταλία.

Ειδικότερα, η Ελλάδα κατέχει αρνητική πρωτιά στην Ε.Ε. σε ποσοστά μακροχρόνιας ανεργίας, καθώς το 74,4% των ανέργων είναι μακροχρόνια άνεργοι.

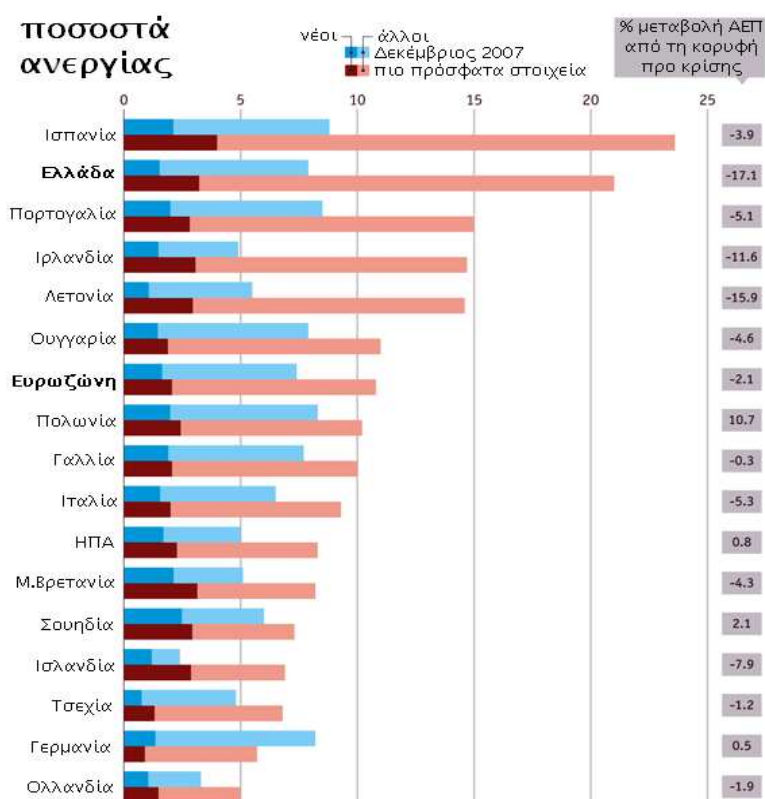
Μειώνεται το εισόδημα των νοικοκυριών στην Ελλάδα

Σε ό,τι αφορά στο εισόδημα των νοικοκυριών, η έκθεση διαπιστώνει ότι το δεύτερο τρίμηνο του 2014 αυξήθηκε με πολύ αργούς ρυθμούς στα περισσότερα κράτη-μέλη, όχι όμως στην Ελλάδα, την Ιταλία και την Ισπανία, όπου το εισόδημα των νοικοκυριών συνεχίζει να μειώνεται.

Βραδύτερη η επιστροφή στα «προ κρίσης επίπεδα ανεργίας»

Στην ίδια έκθεση αποτυπώνεται ότι η υψηλότερη αύξηση της απασχόλησης το τρίτο τρίμηνο του 2014, σε σχέση με το προηγούμενο, καταγράφηκε στην Ελλάδα (+ 1,7%) και στην Πορτογαλία (+ 1,4%), ωστόσο, τονίζεται πως η επιστροφή στα «προ κρίσης επίπεδα ανεργίας» συντελείται με βραδύτερους από το προσδοκώμενο ρυθμούς.

Συγκεκριμένα αναφέρεται ότι το ποσοστό απασχόλησης παραμένει κάτω από τα επίπεδα του 2008 στα δύο τρίτα των κρατών-μελών.

➤ Η ΑΝΕΡΓΙΑ ΒΛΑΠΤΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Πάνω από 40 δισ. αφαιρέσε από την ελληνική οικονομία, ο τετραπλασιασμός της ανεργίας των πρώην μισθωτών την περίοδο της κρίσης και της εφαρμογής των μνημονιακών πολιτικών, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της έρευνας που διενήργησε ο τομέας ΑΚΕΔ της Σχολής Εφαρμοσμένων Μαθηματικών του ΕΜΠ για την περίοδο 2008-2014. Η εξέλιξη αυτή προκάλεσε ακόμα την απώλεια του 65% της συνολικής μείωσης του ΑΕΠ, ενώ στέρησε από το ΑΕΠ των βασικών εμπορικών εταιρών της χώρας σχεδόν 12 δισ. ευρώ.

- *Το 65% της συνολικής μείωσης του ΑΕΠ οφείλεται στην αύξηση της ανεργίας των πρώην μισθωτών*
 - Επίσης, τα επιδόματα για τους ανέργους αποτελούν μεγάλη δαπάνη για το κράτος, καθώς η αύξηση των ανέργων συνεπάγεται και την επιβάρυνση του κρατικού προϋπολογισμού.
 - Επιπλέον, το μεγάλο ποσοστό της ανεργίας συνηγορεί στο φαινόμενο της μείωσης της αγοραστικής δύναμης του κοινού. Έτσι διαιωνίζεται η νοσηρή κατάσταση της ανεργίας, αφού επηρεάζεται η αγορά και η βιομηχανία.

Γενικότερα μια κοινωνία που μαστίζεται από την ανεργία οπισθοδρομεί, αδυνατεί να εκσυγχρονιστεί και να ανανεωθεί σε όλους εκείνους τους τομείς που θα εισέδυν νέοι με νεωτεριστικές αντιλήψεις.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΝΕΡΓΟ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΗ

Η οικονομική κρίση που μαστίζει την χώρα μας γίνεται οξύτερη καθημερινά, η ανεργία θέτει στο περιθώριο όλο και περισσότερους ανθρώπους και οι συνέπειες είναι πολύμορφες και δραματικές. Χάρη στον κ. Γιάννη Δανιηλίδη μπορέσαμε να αποκτήσουμε μια εικόνα για τις διάφορες επιπτώσεις της ανεργία μέσα από τα λόγια ενός άνεργου!

- **Τι πτυχίο έχετε?**

Πτυχίο Χημικού, από την Φυσικομαθηματική Σχολή του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

- **Πριν βρείτε δουλειά πάνω στον τομέα σας εργαστήκατε και σε άλλες δουλειές?**

Όχι, αμέσως μόλις αποφοίτησα με έκαναν πρόληψη στο Χημείο.

- **Σε τι πόστο δουλεύατε και τι μισθό παίρνατε?**

Ήμουν δέκα χρόνια αναλυτής, πέντε χρόνια προϊστάμενος και ο μισθός μου κυμαινόταν στα δύο χιλιάδες ευρώ.

- **Γιατί χάσατε τη δουλειά σας?**

Λόγω της οικονομικής κρίσης το Χημείο έκλεισε και έτσι όλοι οι εργαζόμενοι μείναμε στο δρόμο.

- **Όταν σας απέλυσαν πώς νιώσατε: θυμό και πικρία ή ως μια ευκαιρία να βρείτε κάτι άλλο?**

Καθότι πληρωνόμουν για μεγάλο χρονικό διάστημα από το κράτος μετά την απόλυση μου δε μπορώ να πω ότι με πήρε από κάτω. Όμως, από τότε που σταμάτησε η μισθοδοσία από το κράτος αντιμετωπίζω πολλά προβλήματα ως κανονικός άνεργος και βλέπω πλέον τον αντίκτυπο που είχε στη ζωή μου η απόλυση μου.

- **Πόσα χρόνια είσαστε χωρίς δουλειά?**

Εφτά, εκ των οποίων τα έξι πρώτα πληρωνόμουν από το κράτος.

Ας μείνουμε, λοιπόν, στον τελευταίο χρόνο που ούτε δουλεύετε, αλλά και δεν έχετε κάποια πηγή εσόδων.

- **Πώς διακυμάνθηκε η οικονομική σας ζωή από τότε που μείνατε χωρίς οικονομικούς πόρους?**

Προκειμένου να βγάλω τα προς το ζην παρέδιδα ιδιαίτερα μαθήματα σε μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου και από αυτά κάλυπτα μόνο τις βασικές μου ανάγκες.

- **Κατά πόσο έχει αλλάξει η ψυχολογία σας?**

Σίγουρα όχι προς το θετικό πάντως. Όταν από εκεί που έπαιρνα δύο χιλιάδες ευρώ το μήνα και δούλευα πάνω σε αυτό που είχα σπουδάσει και αγαπούσα, ξαφνικά αναγκάζομαι να παραδίδω ιδιαίτερα σε παιδιά για να βγάλω τα βασικά..... ε δεν νομίζω να ήταν και η καλύτερη αλλαγή στη ζωή μου! Δε νομίζω να υπήρχε κάποιος που από εκεί που είχε μια άνετη ζωή θα χαιρόταν, όταν μετά από τόσα χρόνια θα αναγκαζόταν να ξαναρχίσει την επαγγελματική του ζωή! Στο κάτω-κάτω άτομα της ηλικίας μου δεν βρίσκουν και εύκολα δουλειά! Όχι τίποτα άλλο, αλλά τους κοστίζουμε και πολύ! Με λίγα λόγια είναι μία από τις δυσκολότερες περιόδους της ζωής μου, όπου πιο χάλια ψυχολογία δεν γινόταν να έχω.

- **Τι επιπτώσεις είχε όλη αυτή η κατάσταση στην οικογενειακή σας ζωή?**

Τις χειρότερες! Τα παιδιά μου έφυγαν στη Γερμανία, όπου δουλεύει το τελευταίο διάστημα η πρώην γυναίκα μου. Το μεγάλο μου πηγαίνει Λύκειο και ο μικρός Γυμνάσιο. Δηλαδή, όχι μόνο έχασα τη δουλειά μου, αλλά και την οικογένεια μου!

- **Συνεχίσατε να ψάχνετε για δουλειά ή τα παρατήσατε?**

Έψαξα κάθε είδους εργασία, αλλά δεν έβρισκα τίποτα. Μόνο μια θέση σε σούπερ μάρκετ, που όμως δεν ικανοποιούσε τις ανάγκες και τις απαιτήσεις μου. Έτσι, έμεινα στην παράδοση ιδιαίτερων μαθημάτων.

- **Αν είχατε τη δυνατότητα να φύγετε στο εξωτερικό για δουλειά, θα το κάνατε?**

Ήδη το ψάχνω! Η Γερμανία για μένα αποτελεί πλέον μια διέξοδο, γιατί υπάρχουν πολλές πιθανότητες να βρω εργασία, αλλά και επειδή θα είμαι κοντά στα παιδιά μου. Μια καινούρια αρχή ευελπιστώ να κάνω εκεί!

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Εκατοντάδες κόσμοι πάνω
στον ίδιο δρόμο.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Περιεχόμενα:

<u>Σελίδα 1</u>	Αφίσα
<u>Σελίδα 2</u>	Περιεχόμενα
<u>Σελίδα 3</u>	Εισαγωγή
<u>Σελίδα 4</u>	Ενότητα 1(Επαγγέλματα του Παρελθόντος)
<u>Σελίδα 6</u>	Ενότητα 2(Επαγγέλματα του Μέλλοντος)
<u>Σελίδα 8</u>	Έρευνες

Λίγα λόγια για την ομάδα μας:

Η ομάδα μας αποτελείται από 5 άτομα στα οποία ενεργά είναι μόνο τα 4. Αυτά είναι με αλφαβητική σειρά: Καλαϊτζίδης Σταύρος, Κεφαλούρος Παναγιώτης, Λυκούδης Νικόλαος, Μακαρίδου Ευγενεία. Παρόλο που περάσαμε πολλές δυσκολίες τα καταφέραμε και με το παραπάνω καθώς παραδώσαμε ολοκληρωμένη την γραπτή μας εργασία και ετοιμάσαμε ένα εκπληκτικό PowerPoint το οποίο και θα παρουσιάσουμε μαζί με πολλά δικά μας τεχνήματά στο τέλος της χρονιάς. Κάποια από αυτά που θα δείτε είναι βίντεο, ερωματολόγια, κόμιξ, ζωγραφίες, επιτραπέζια κι πολλά ακόμα. Τα μέσα που χρησιμοποιήσαμε για την εργασία μας είναι το internet (η βικιπαίδεια κι κάποιες ιστοσελίδες), η εγκυκλοπαίδεια με όνομα "τόμος" καθώς και πολλές προσωπικές ομολογίες-ιστορίες. Η γραπτή μας εργασία ξεκινάει!

Όνομα ομάδας:

ΣπανακοΤυροπιτοΖαμπονοΚασεροΠιτάκια

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από την εποχή που ο άνθρωπος άρχισε να οργανώνεται σε κοινότητες κατάλαβε πως για να λειτουργεί σωστά αυτή η κοινωνία πρέπει ο καθένας να επιτελεί ένα ξεχωριστό ρόλο και να και να κάνει μια διαφορετική εργασία στην κοινότητα. Αρχικά απλώς οι άνθρωποι μοιράζονταν ή αντάλλασαν αγαθά και υπηρεσίες ,με το πέρασμα των χρόνων όμως δημιουργήθηκε το νόμισμα, οι κοινωνίες και μαζί τους μεγάλωσαν οι ανάγκες των ανθρώπων για αγαθά και υπηρεσίες και μάλιστα πιο γρήγορα και αποτελεσματικά. Έπρεπε αυτοί που επιτελούσαν μια εργασία να εκπαιδεύονται κατάλληλα σε κάτι που τους ενδιέφερε και είχαν έφεση. Ο καθένας αμείβεται με βάση τη δυσκολία της εργασίας που επιτελεί, το χρόνο που χρειάζεται για την ολοκλήρωση της αλλά και το μέγεθος προσφοράς και αναγκαιότητας στην εκάστοτε κοινωνία. Όλα τα παραπάνω είναι χαρακτηριστικά αυτού που ονομάζουμε σήμερα επάγγελμα.

Ένα γνωμικό που δημιούργισε η ομάδα μας:

Επαγγέλματα → Εκατοντάδες κόσμοι πάνω στον ίδιο δρόμο..

ΕΝΟΤΗΤΑ 1(Επαγγέλματα του παρελθόντος)

Με το πέρασμα των χρόνων οι κοινωνίες αλλάζουν ριζικά και μαζί τους αλλάζουν και οι ανάγκες των ανθρώπων μέσα σε αυτές. Επίσης με την εξέλιξη της τεχνολογίας ήρθαν πολλές αλλαγές. Με βάση τα παραπάνω είναι απολύτως λογικό κάποια επαγγέλματα να έχουν εκλύψει, μερικά από αυτά θα δούμε παρακάτω.

• **Γανωτής**

Κουβαλώντας στην πλάτη του τα εργαλεία της δουλειάς, συνήθιζε να καλεί με την τραχιά, από το παιδεμα, φωνή του τις νοικοκυρές να φέρουν τα μπακίρια τους για γάνωμα. Τα χάλκινα οικιακά σκεύη, όπως τα ταχριά, τα καζάνια, τα κουτάλια, τα πιρούνια χρειάζονταν, συχνά πυκνά, γαλβανισμό και στίλβωμα με κασσίτερο, ή αλλιώς γάνωμα. Όταν προέκυπτε πελατεία, ο γανωτής, έστηνε την γκαζιέρα του στην αυλή του σπιτιού, έλιωνε τον κασσίτερο, κι αφού καθάριζε καλά το σκεύος, άλειφε το εσωτερικό του με σπίρτο και το τρίβε με κουρασάνι. Στη συνέχεια, κράταγε το σκεύος με την τσιμπίδα πάνω από τη φωτιά και έριχνε μέσα το νησιαντήρι, για να στρώσει καλύτερα το καλά πάνω στο χάλκωμα. Το άπλωνε σ' όλη την επιφάνεια του σκεύους μ' ένα χοντρό βαμβακερό ύφασμα και στη συνέχεια το βουτούσε σε μια λεκάνη με κρύο νερό. Το τελικό σκούπισμα γινόταν με βαμβάκι ώστε να αποκτήσει το σκεύος την απαραίτητη γυαλάδα.

• **Αβδελλάς**

Έχοντας τις ρίζες του στον 19ο αιώνα, το επάγγελμα του αβδελλά, συντηρήθηκε μέχρι και τα μισά του προηγούμενου, όσο οι βδέλλες χρησιμοποιούνταν ακόμα για θεραπευτικούς σκοπούς. Σε περιπτώσεις πίεσης ή πονοκεφάλων, οι βδέλλες ήταν το «εργαλείο» για τις τοπικές αφαιμάξεις. Οι πρώτοι που εξάσκησαν το εν λόγω επάγγελμα, ήταν οι αθίγγανοι, οι οποίοι έμπαιναν ξυπόλητοι στα νερά και συνέλεγαν τις βδέλλες με τα χέρια. Στη συνέχεια τις τοποθετούσαν, συνήθως ανά δυάδες, σε μικρά βαζάκια, τα οποία διέθεταν προς πώληση.

• **Αγγειοπλάστης**

Στη λίστα με τα προς εξαφάνιση επαγγέλματα θα μπορούσε να προστεθεί κι εκείνο του αγγειοπλάστη, παρόλο που κάποτε η περιοχή του Κεραμικού, έβριθε από εργαστήρια τεχνητών που κατασκεύαζαν πιθάρια, ποτήρια, αγγεία, λυχνάρια και πολλά άλλα. Το κύριο εργαλείο τους, σχετικά απλό, αποτελείτο από έναν τροχό, έναν δίσκο δηλαδή στερεωμένο πάνω σε έναν κάθετο άξονα. Εκεί τοποθετούσε ο τεχνίτης τον πηλό και περιστρέφοντας τον, έδινε στον πηλό το απαραίτητο σχήμα με τα χέρια. Μόλις το δημιουργήμα είχε ολοκληρωθεί, είτε έβγαινε στον ήλιο για να ξεραθεί είτε ψηνόταν στον φούρνο ώστε να ξεκινήσει στη συνέχεια η διαδικασία της διακόσμησης.

• **Αχθοφόρος ή χαμάλης**

Σαν να βγήκαν από ξεθωριασμένη καρτ ποστάλ, οι εναπομείναντες του είδους, τριγυρίζουν μέχρι και σήμερα με το καρότσι τους σε σταθμούς λεωφορείων και λιμάνια συνήθως χωρίς να βρίσκουν πελατεία. Παλαιότερα βέβαια ο αχθοφόρος δεν

μετέφερε τις βαλίτσες από το πλοίο ως το αυτοκίνητο ή το κοντινότερο μέσο μαζικής μεταφοράς. Κυκλοφορούσε στην αγορά, κι όταν έβρισκε πελάτη, έβαζε τα ψώνια στην πλάτη για να τα μεταφέρει μέχρι την πόρτα του σπιτιού. Έπαιρνε το χαρτζιλίκι και επέστρεφε ταχύτατα στο πόστο του, αφού το μεροκάματο ήταν ανάλογο των δρομολογίων. Στην εξέλιξη του επαγγέλματος η πλάτη ή το καρότσι αντικαταστάθηκε από τα τρίκυκλα και οι μεταφορές γινόταν γρηγορότερα και φυσικά πιο ξεκούραστα.

• Σαματατζής

Πανομοιότυπος με τον αυτοφοράκια, με τη διαφορά ότι το δεύτερο συναντάται μέχρι και σήμερα, ο σαματατζής ήταν σε ελεύθερη μετάφραση ο «πληρωμένος ταραξίας δημοσίων συγκεντρώσεων».

Ο Σαματατζής συνήθως χρηματοδοτείτο από κάποια πολιτική ή συντεχνιακή παράταξη ή ακόμα κι από κάποιον μεμονωμένο υποψήφιο, ούτως ώστε να είναι έτοιμος να «παρέμβει» την κατάλληλη στιγμή. Κατά την άσκηση του «επαγγέλματος», η συνήθης πρακτική λειτουργούσε κάπως έτσι: όταν ο «εργοδότης» τα έβρισκε σκούρα σε κάποια διαφωνία, ο σαματατζής επενέβαινε άμεσα με φωνές και ακατονόμαστες φράσεις, με αποτέλεσμα να διεγείρει το θυμό των παρευρισκομένων και να «διακοπεί η συνεδρίαση»

• Καπνοδοχοκαθαριστής

Αν και οι καμινάδες και τα συνεργεία που αναλαμβάνουν τον καθαρισμό τους, δεν έχουν εκλείψει, ο σημερινός καπνοδοχοκαθαριστής σίγουρα δεν διατηρεί την παραδοσιακή έννοια του όρου. Το τότε συνεργείο αποτελούμενο από δύο ή και περισσότερα άτομα, επισκέπτονταν σπίτια, γραφεία, δημόσια κτίρια ταβέρνες και φούρνους, για να καθαρίσει τις καμινάδες με παραδοσιακά εργαλεία και τρόπο.

• Λατερνατζής

Λατέρνα Φτώχεια και Φιλότιμο, ήταν ο τίτλος της κλασσικής ελληνικής ταινίας, που σκιαγραφούσε ένα ακόμα επάγγελμα που χάνεται στο χρόνο καθώς και τα λοιπά χαρακτηριστικά της εποχής της ακμής του. Ο λατερνατζής του χθες, μετέφερε στην πλάτη το ογκώδες όργανό του και σε κάθε στάση γυρνούσε την μανιβέλα της «ρομβίας», διασκέδαζε τους κατοίκους της κάθε γειτονιάς με κλασσικές ή και νέες μελωδίες. Η λατέρνα, το αυτόματο μουσικό όργανο που αν και ογκώδες, συνήθως χρησιμοποιείται σε ανοιχτούς χώρους, υπήρξε απαραίτητο συστατικό της διασκέδασης άλλων εποχών, συμβάλλοντας μάλιστα στη διάδοση νέων, για την εποχή, μουσικών ήχων. Βέβαια τα προβλήματα που αντιμετώπισαν οι λατερνατζήδες μέσα στα χρόνια, κατάφεραν να περιθωριοποιήσουν την στολισμένη λατέρνα, με αποτέλεσμα σήμερα να διαχέει τους ξεκούρδιστους πια ήχους της, σε ελάχιστες και πολυσύχναστες, αποκλειστικά, γειτονιές.

ΕΝΟΤΗΤΑ 2(Επαγγέλματα του Μέλλοντος)

Η οικονομική κρίση στη χώρα μας έχει επιφέρει τεράστιες αλλαγές στην αγορά εργασίας και το μοντέλο ανάπτυξης της Ελλάδας. Οι αλλαγές επηρεάζουν τόσο τις επιλογές των νέων όσον αφορά τον επαγγελματικό προσανατολισμό τους όσο και τη ζήτηση που μπορεί να έχει το εκάστοτε επάγγελμα.

Σύμφωνα με πρόσφατες μελέτες, τα επαγγέλματα του μέλλοντος που προσφέρουν

επαγγελματική αποκατάσταση σε ένα περιβάλλον που αλλάζει συνεχώς αφορούν τους παρακάτω τομείς:

Τουρισμός: Υπολογίζεται ότι θα δημιουργήσει 220.000 θέσεις εργασίας την επόμενη δεκαετία. Πολλές είναι οι προοπτικές σε επαγγέλματα όπως:

- Υπεύθυνος οργάνωσης δραστηριοτήτων στις διάφορες μορφές τουρισμού.
- Υπεύθυνος καταλύματος ή ταξιδιωτικού πρακτορείου.
- Ξεναγός σε ιστορικά αξιοθέατα ή και ενάλιες αρχαιότητες.
- Υπεύθυνος πολιτιστικών εκδηλώσεων για την οργάνωση εκθέσεων, παραστάσεων κ.λπ.
- Υπεύθυνος εμπορίου εξειδικευμένων ειδών που αφορούν στο βουνό ή στη θάλασσα.
- Σεφ, διευθυντής τροφίμων και ποτών..

Υγεία: Είναι ένας κλάδος με ζήτηση, για τον οποίο εκτιμάται ότι θα δημιουργηθούν 2 εκατ. θέσεις εργασίας πανευρωπαϊκά τα επόμενα χρόνια. Επαγγέλματα με προοπτικές μπορούν να είναι τα εξής:

- Χημικός με ειδίκευση στην έρευνα και την παραγωγή φαρμακευτικών και παραφαρμακευτικών προϊόντων.
- Ιατρός κλινικός γενετιστής.
- Κλινικός παθολογοανατόμος.
- Φαρμακοποιός - φαρμακολόγος ή κλινικός φαρμακοποιός.
- Υπεύθυνος διασφάλισης ποιότητας.
- Μοριακός βιολόγος.
- Ιατρός επείγουσας ιατρικής.
- Νοσηλεύτης γηριατρικής.

Ενέργεια και πράσινη τεχνολογία: Το γεγονός ότι θα ιδρυθεί πανεπιστημιακό τμήμα για την έρευνα κοιτασμάτων πετρελαίου καταδεικνύει τις προοπτικές που έχει ο κλάδος της ενέργειας, άποψη που ενδυναμώνεται ακόμη περισσότερο και από τον φυσικό πλούτο που έχει η Ελλάδα και των προοπτικών των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας. Επαγγέλματα που θα μπορούσαν να έχουν μεγάλη ανάπτυξη σε αυτόν τον τομέα:

- Ενεργειακός μελετητής.
- Εξειδικευμένο στέλεχος σε συστήματα ηλεκτρικής ενέργειας.
- Τεχνικός φωτοβολταϊκών συστημάτων.
- Σύμβουλος ενεργειακών επενδύσεων.
- Εξειδικευμένο στέλεχος σε θέματα εξοικονόμησης ενέργειας..
- Τεχνικός αιολικών συστημάτων.

Ναυτιλία: Ο κλάδος, παρά την κρίση, χαρακτηρίζεται από σταθερή αύξηση στη δημιουργία νέων θέσεων. Μεγάλο στοίχημα που πρέπει να κερδηθεί είναι η ανάδειξη του Πειραιά σε «ναυτιλιακό κέντρο»

Θέσεις με προοπτικές:

- Στέλεχος ναυτιλιακών επιχειρήσεων.
- Ναυτιλιακός δικηγόρος - νομικός σύμβουλος.
- Ναυλομεσίτης.

- Υπεύθυνος λογιστηρίου.
- Τροφοδότης πλοίων.
- Υπεύθυνος marketing και επικοινωνίας.
- Σχεδιαστής μηχανών πλοίων.

Γεωργία: Δέκα ειδικότητες για έναν ανερχόμενο κλάδο. Η τάση επιστροφής στην περιφέρεια είναι γεγονός και θα συνεχιστεί. Σε μια αγορά εργασίας στην οποία από το 2008 έως το 2013 χάθηκε το 23,4% των θέσεων εργασίας, η «απώλεια» στη γεωργία ήταν μόνο 7,4%, μικρότερη κάθε άλλου κλάδου, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Μάλιστα καταγράφεται και άνοδος 3,7% στους αυτοαπασχολούμενους στον κλάδο και 8,5% στους μισθωτούς.

Χαρακτηριστικά προτεινόμενες θέσεις:

- Γεωπόνος.
- Στέλεχος εργαστηρίου ελέγχου ποιότητας.
- Τεχνολόγος τροφίμων, οινοποιίας.
- Βιοτεχνολόγος.
- Υπηρεσίες Βιολογικής Οικολογικής Γεωργίας.
- Υπηρεσίες Θερμοκηπίων.
- Τεχνικός Αρδεύσεων.
- Τεχνικός Πτηνοτροφίας - Αναπαραγωγής Αγροτικών ζώων.

Ψηφιακή τεχνολογία και επικοινωνίες – ηλεκτρονικό

εμπόριο: Είναι ο κλάδος που αντέχει καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο στην κρίση, παρουσιάζοντας μεγάλες προοπτικές ανάπτυξης. Συνήθως υπάρχουν πάρα πολλές αγγελίες για θέσεις εργασίας, ενώ, συχνά πυκνά κολοσσοί του κλάδου θα αναζητήσουν υπαλλήλους για συγκεκριμένους τομείς και νέα προγράμματα.

Ο κατάλογος με τα επαγγέλματα:

- Ειδικός ανάπτυξης εφαρμογών κινητής τηλεφωνίας.
- Προγραμματιστής
- Ειδικός ανάπτυξης λογισμικού.
- Αναλυτής συστημάτων
- Σχεδιαστής ή μηχανικός δικτύων
- Υπεύθυνος Διαδικτύου
- Σχεδιαστής ενοποιημένων συστημάτων.
- Υπεύθυνος ποιότητας ή ασφάλειας πληροφοριακών συστημάτων και δικτύων.

ΕΡΕΥΝΕΣ

Η ομάδα μας έψαξε και βρήκε τρεις διαφορετικές έρευνες(πρώτη,δεύτερη και Τρίτη) από μεγάλα πανεπιστήμια που αφορούσαν επαγγέλματα. Στην συνέχεια ακολουθούν δύο δικές μας έρευνες(τέταρτη και έκτη).

Έρευνες των πανεπιστημίων.

1)Επαγγέλματα και φλερτ:

Σύμφωνα με έρευνα που πραγματοποίησε η Approved Index στη Βρετανία και στην οποία συμμετείχαν 1.550 άτομα, υπάρχουν ορισμένα επαγγέλματα που ενισχύουν την όρεξή μας για φλερτ είτε πρόκειται να υπάρξει συνέχεια μεταξύ των εμπλεκομένων είτε όχι.Στην κορυφή των πιο «άτακτων» βρίσκονται όσοι ασχολούνται με επαγγέλματα που σχετίζονται με τη μόδα, την πολιτική και τις συγκοινωνίες, ενώ οι λιγότερο παιχνιδιάρηδες ανήκουν στο χώρο του τουρισμού και του εμπορίου.

Οι 6 κατηγορίες επαγγελματιών που φλερτάρουν περισσότερο:

- 1)Μόδα
- 2)Πολιτική
- 3)Συγκοινωνίες
- 4)Κατασκευές
- 5)Τραπεζικός κλάδος
- 6)Δημόσιος τομέας

2)Ποια επαγγέλματα έχουν τα πιο βρώμικα γραφεία;

Βρώμικα γραφεία φιλοξενούν μικρόβια που μπορούν γρήγορα να εξαπλωθούν στο προσωπικό, τη στιγμή που οι επιχειρήσεις βρίσκονται ενώπιον "πανδημίας" από άδειες ασθενείας λόγω κρουσολογήματος και ιών, επισημαίνει νέα έρευνα κατά την οποία μελετήθηκαν εκατοντάδες γραφεία στη Βρετανία. Η Έρευνα πραγματοποιήθηκε από την εταιρία επίπλων «Viking».

Μικρόβια βρέθηκαν σχεδόν στα δύο τρίτα των ηλεκτρολογίων υπολογιστών, ενώ ορισμένα από αυτά είχαν ακόμα και μούχλα. **Οι δικηγόροι, οι λογιστές και όσοι εργάζονταν σε υπολογιστές ήταν οι πιο «ανθυγιεινοί» εργαζόμενοι της χώρας ενώ οι κοινωνικοί λειτουργοί αυτοί που βρέθηκε να έχουν μούχλιασμένα τρόφιμα στα γραφεία τους.**

Πάνω από το μισό των εργαζομένων σε γραφεία δεν γνώριζαν ότι τα βακτήρια κρύβονται στα ηλεκτρολόγια, τα τηλέφωνα και τις θρόνες τους. Σύμφωνα με την εταιρεία «Viking» τα δύο τρίτα των εργαζομένων σε γραφεία παραδέχθηκαν ότι τρώνε στο γραφείο τους και δεν το καθαρίζουν.

3) Ποια είναι τα επαγγέλματα με τα υψηλότερα ποσοστά κατάθλιψης;

Μια νέα έρευνα που δημοσιεύτηκε στο επιστημονικό περιοδικό Social Psychiatry and Psychiatric Epistemology, προτείνει ότι μερικά επαγγέλματα σχετίζονται με υψηλότερα ποσοστά κατάθλιψης σε σχέση με άλλα. Χρησιμοποιώντας δεδομένα από 214,413 εργαζόμενους στις ΗΠΑ, οι ερευνητές υπολόγισαν το ποσοστό εμφάνισης της κατάθλιψης σε 55 διαφορετικούς εργασιακούς τομείς. Ο υψηλότερος βαθμός κατάθλιψης (16.2%) βρέθηκε ανάμεσα στους οδηγούς λεωφορείου ενώ αντίθετα ο χαμηλότερος βρέθηκε ανάμεσα στον τομέα «της διασκέδασης και της αναψυχής», μια ομάδα που περιλαμβάνει επαγγέλματα που σχετίζονται με τον αθλητισμό, την άσκηση και τις τέχνες.

Οι εργασιακοί τομείς με τον υψηλότερο βαθμό κατάθλιψης:

1. Δημόσιες μεταφορές
2. Μεσιτικά επαγγέλματα
3. Κοινωνική εργασία

Οι εργασιακοί τομείς με τα χαμηλότερα επίπεδα κατάθλιψης:

1. Υπηρεσίες αναψυχής
2. Αεροπορικές υπηρεσίες
3. Μεταλλουργία

Οι ερευνητές βρήκαν ότι το κοινό στοιχείο στις δουλειές με τα υψηλότερα ποσοστά κατάθλιψης ήταν ότι «απαιτούσαν συχνή και δύσκολη αλληλεπίδραση με το κοινό ή με πελάτες» και ότι περιλάμβαναν υψηλά επίπεδα στρες και μειωμένη σωματική δραστηριότητα.

Οι δικές μας έρευνες:

4) Τα ερωτηματολόγια μας

Πραγματοποιήσαμε και μια δικιά μας έρευνα στην οποία απάντησαν 18 μαθητές ηλικίας δεκαέξι με δεκαεφτά ετών καθώς επίσης τα αποτελέσματα τα σχολίασαν πολίτες διάφορων ηλικιών και φύλου. Η έρευνα αφορούσε της αντιλήψεις και τις προτιμήσεις του καθενός και τυπώθηκε σε βιβλίο για αυτό και δεν υπάρχει μέσα στην ερευνητική εργασία.

5) Τα ποιό παράξενα επαγγέλματα

1) Επαγγελματίας θρηνωδός στην Αφρική και στη Μέση Ανατολή

Ο θρηνωδός είναι αυτό ακριβώς που δηλώνει το όνομά του, ένας άνθρωπος ο οποίος παίρνει χρήματα σε αντάλλαγμα για τα... δάκρυά του και γενικότερα οτιδήποτε συνοδεύει έναν

καθωσπρέπει θρήνο (φωνές, ουρλιαχτά, αναφιλητά κτλ.) και δημιουργεί την κατάλληλη ατμόσφαιρα για μια κηδεία. Η μόδα αυτή μεταφέρθηκε και στην Αγγλία.

2) Δύτης για μπάλες του γκολφ:

Στην Αμερική η συγκεκριμένη δουλειά κάνει θράυση. Καθημερινά ο "εργαζόμενος" μαζεύει έως και 5.000 μπάλες του γκολφ και τις στέλνει σε κάποια εταιρεία, η οποία τις πουλά στη μισή τιμή. Για κάθε μπάλα που μαζεύεται κερδίζει πέντε με δέκα σεντς.

3) «Σπρώχτες» ανθρώπων στα τρένα στην Ιαπωνία

Να λέτε ευχαριστώ που δεν μένετε στην Ιαπωνία. Εκεί υπάρχουν επαγγελματίες...σπρώχτες (oshiyas)..., οι οποίοι φροντίζουν να μη χάσει κανείς το τρένο, στριμώνοντας όσο περισσότερους επιβάτες μπορούν μέσα στα βαγόνια.

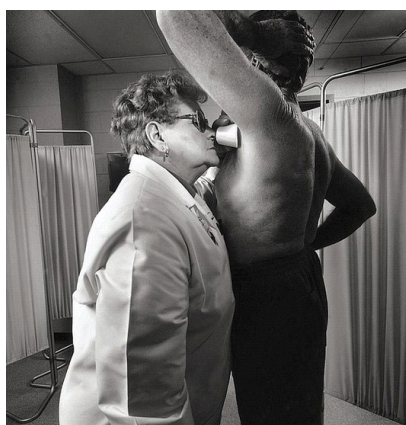
4)Καθαριστής αυτιών στην Ινδία

Στην Ινδία αποτελεί μια παράδοση η οποία περνά από τη μία γενιά στην άλλη για αιώνες. Μάλιστα αρκετοί Ινδοί την θεωρούν... τέχνη. Οι καθαριστές αυτιών βρίσκονται στους δρόμους της Ινδίας και έχουν σαν αποστολή τους να καθαρίσουν κάθε λογής βρωμιές από τους ακουστικούς πόρους των ενδιαφερόμενων, κάνοντας τα αυτιά τους να λάμπουν.

5)Εξεταστής Οσμής

Οι επαγγελματίες του κλάδου καλούνται να μυρίσουν το στόμα, τα πόδια και τις μασχάλες προκειμένου να αξιολογήσουν την αποτελεσματικότητα των προϊόντων που χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση των οσμών σε αυτές τις περιοχές. Μάλιστα, η όσφρηση τους ελέγχεται με εξετάσεις κάθε μήνα για να εξακριβωθεί η καλή λειτουργία της.

ΤΕΛΟΣ